

În jurul lumilor

de Merticaru Dorin Nicolae
(dorinm@email.com)
(www.dorinm.ro)

Cuprins

<i>Mesajul (episodul 1)</i>	2
<i>Primul contact (episodul 2)</i>	3
<i>Nehotărâre (episodul 3)</i>	5
<i>Alegerea (episodul 4)</i>	9
<i>Prietenul (episodul 5)</i>	10
<i>Intervenție (episodul 6)</i>	16
<i>Cunoștința (episodul 7)</i>	18
<i>Insertii (episodul 8)</i>	24
<i>Corasdo (episodul 9)</i>	27
<i>Parteneriat (episodul 10)</i>	37
<i>Treburile (episodul 11)</i>	42

Mesajul (episodul 1)

Dan simțea apăsarea unei dorințe greu de precizat, enervantă prin insistența ei... sau prin... "Offf", poate de aceea se plimba fără nici un rost prin cameră.

"Ce se întâmplă cu mine? Iar am una din pasele de presimțiri negre sau sunt prea singur? Poate ieșirea prin împrejurimi mă va ajuta în vreun fel?!? Dar cu cine să mă întâlnesc? Nici măcar nu știu care dintre băieți nu este plecat în cursă..."

Întâmplător privirea îi căzu pe display-ul informațional unde "pâlpâia" indicativul său de pilotaj.

"Ce trăsnaie...?!? Până acum nu am mai avut comunicări directe de la centru. Ar fi trebuit să văd fața lui Francis care trântea câte o poantă grosolană, inteligentă după el, și să îmi ordone "mișcare de fund" până la centru pentru că... mi-au găsit un zbor..."

"Ei, dar ce se întâmplă cu mine?!? Am găsit pe cine să-mi descarc nervii... În fond ce vină au ei? Sunt simpli executanți de ordine..."

Mecanic, activă biometroscoful și "deschise" mesajul:

"Cererea de test pentru pilot de grad zero a fost procesată. Măine dimineață sunteți invitat la centru pentru startul testării. În caz de neprezentare se va considera că nu mai sunteți interesat și cererea va fi invalidată."

Cu fiecare cuvânt parcurs simțea fiorii bucuriei cum îi inundă trupul și, când termină, sări într-o piruetă a extazului.

"S-a terminat cu vegetatul! Acum am și eu dreptul să îmi trăiesc viața așa cum doresc", gândi sărind într-o nouă piruetă, lovind aerul cu pumnul.

Aproape uitase de cerere, în cei mai bine de patru ani de când o depuse "la centru"... Și își pierdu-se de mult orice speranță de a mai primi un răspuns...

"Confuz... Da, asta simt acum... Ordine! Da... Asta îmi trebuie acum, ordine!"

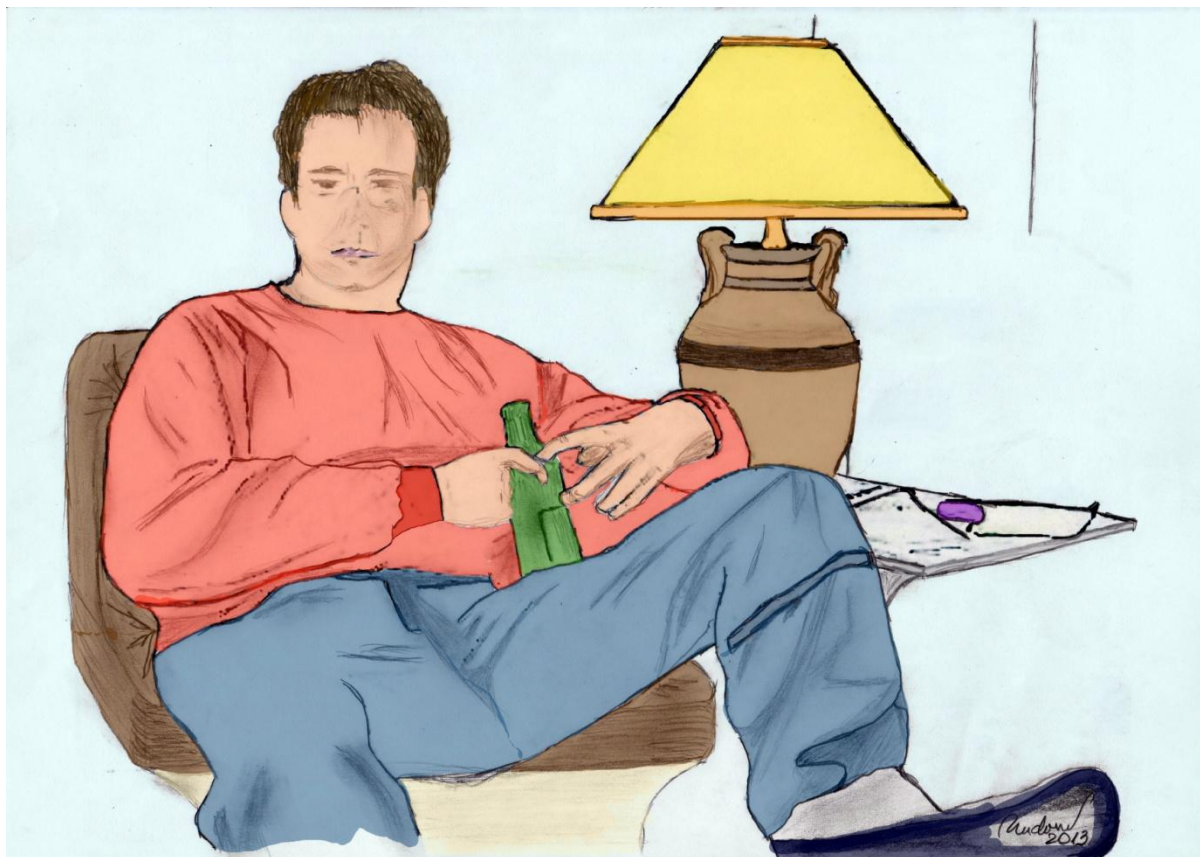
"Dar, acum, îmi trebuie puțin timp pentru a-mi pune viața în ordine... Nu pot pleca pur și simplu, gândi relativ speriat. Și, parcă nu mă mai simt atât de pregătit pentru acest test... Panică?!?"

Atunci se gândi pentru prima dată, după mult timp, la pericolul unei nereușite. Și capul i se încinse și mai tare.

Imediat după depunerea cererii începu un antrenament susținut, fizic și mental, pentru a maximiza șansele sale de a ajunge "pilot zero". Dar, în scurt timp interveni rutina, apoi sentimentele că cererea sa nu va fi procesată niciodată și... tot așa... Renunțase la antrenament și la speranța că va mai ajunge acolo unde își dorea.

Logic, gândi dezamăgit, doar sunt întruchiparea ghinionistului pe acest pământ...

Amețit, dezamăgit, se îndreptă spre barul său, umplu mecanic un pahar de alcool și se trânti în fotoliu. Bău o gură și, într-un efort de liniștire, își dădu capul pe spate savurând aromele băuturii, plimbându-i prelungit conținutul prin gură.

Gândurile se învălmășeau fără logică și obosea, repede. Nici efortul de ordonare, nici ruperea de lumea înconjurătoare prin închiderea ochilor și hoinăritul prin locuri dorite, nici masajul frunții nu îl ajutau.

Și... adormi.

*

**

Primul contact (episodul 2)

- Nu înțeleg de ce trebuie, neapărat, să mergem înainte în acest caz? interveni Typhoo. Iryu, ai apărut?!), constată surprins și își orientă atenția asupra celor din grup. Am stabilit că aici nu trebuie să intervenim... Consumurile energetice suplimentare într-un dezechilibru fără ieșire nu își au rostul. Salvăm energii pentru posibilele intervenții ulterioare. Clar! Are ceva de adăugat? spuse apăsător privind de jur împrejur... Așa cum era de așteptat! concluzionează sec, observând lipsa de reacție a celor din jur. Acum vă las cu Iryu. Am destule alte treburi de rezolvat în alte zone!

Și se ridică, impunător și amenințător, și se disipă în flux.

- De ce a venit Typhoo?!? emise surprins Iryu. Și liniștea celor din grup confirmă că nu are rost să aștepte răspunsuri... Să continuăm! Care sunt problemele curente? întrebă încercând să le concentreze energiile pentru a porni lucrurile. Hai, adunați-vă!

- Ar fi bine să abordăm problemele grupurilor etnice din peninsula! interveni Logger.

- Da, cei din repriza de data trecută, interveni Iryu... Unde suntem acum?

- Dezechilibrele energetice au aceeași tendință periculoasă de acumulare, preciză Logger. Punctul critic va fi atins în cel mai scurt timp, grupul de conducere este în continuare instabil. Și nu găsim soluții să îi atragem spre stabilitate. Manifestările materiale prevalează și...

- Da, scurtă Iryu descrierea, deci nu s-a rezolvat nimic... Noile containere sunt pregătite?!?

- Nu prea, emise timid Freyr... Vom fi obligați să impurificăm fluxul... Pentru o perioadă destul de mare...

- Lopt?!? emise apăsător Iryu.

- Variante de a evita nu prea există, veni sec răspunsul lui Lopt. Orice încercare de a interveni va accentua instabilitatea și va mări fluxul de energie impurificatoare.

- Dezechilibru... șopti stins Iryu și privi rece spre Freyr.

- Peste 400 de entități conducătoare, completă rapid Freyr, și aproape un milion de dezechilibre majore la celelalte entități subordonate direct sau indirect...

- Și acesta este doar începutul, continuă Iryu... Thot?!?

- Nu pot aproxima încă o perioadă de timp necesară revenirii la echilibru. Este bine să așteptăm oportunități de intervenții ce se pot realiza localizat, răspunse ferm Thot. Sunt prea multe entități implicate în această dezechilibrare și dinamica...

- Mai putem chema pe cineva la negocieri? îl întrerupse Iryu. Oricare din factorii de control și putere? Eiii, îmi răspunde cineva? Freyr?!? întrebă sugestiv Iryu sesizând oarecare intenții de a răspunde.

- Cred că este mai bine să ne concentrăm pe dezechilibrul de flux atras de aceste incidente. Presiunile generale sunt prea mari în contextul actual și consider că aici avem de lucru, a aranjat, de sugestionat sau altele asemenea, spuse lăăit, rar, Freyr.

- Părerea mea este că ar exista soluții de analiză, spuse Logger... Chiar dacă interesele materiale sunt declarate a fi superioare simt că entitățile energetice implicate sunt nehotărâte, continuă sesizând că este lăsat să aibă această intervenție.

- Concret! îl încurajă Iryu.

- Câteva din entitățile energetice de la vârf se tem să nu le fie oprit acest ciclu de evoluție și oscilează între decizia grupului și puterea lor de a influența lucrurile în direcția dorită de ei. Dar nu pot obține decât o amânare deoarece grupul este prea hotărât să acționeze. Amânare care ne-o oferă la schimb ca suport în acțiunile lor ulterioare, dacă este cazul...

- Interesant. În acest caz va trebui să... Și Iryu se disipă cu un șuiertat scurt...

- Perfect, concluzionă Lopt... Stresul ăla de individ ne-a amânat soluțiile. De ce nu doarme și el ca toți ceilalți?!?

- Lasă asta! interveni Freyr. Avem de treabă! Iryu s-ar fi opus plecării dacă avea ceva împotriva ultimei afirmații. Să începem negocierile pentru amânarea posibilă!

*

* *

Nehotărâre (episodul 3)

Se trezi sărind din somn... Testul?!? Dar privirea sa întâlnește întunericul și se lasă moale, atras de slăbiciunea somnolenței, înapoi în fotoliu.

Se enervă când sesizează frica, sentimentul atât de cunoscut de el cândva, răscolind tot ceea ce mai putea rezolva starea lui de liniște. Fatalismul său ieșise învingător?

"Trebuie să mă gândesc la ceva anume... Dar la ce?"

Gândurile se învălmășeau spasmodic: când manevre de pilotaj, când liniște, când Ada, când Thank, când frânturi de percepții din zborurile de transport, o nouă liniște...

Hotărî să își caute de treabă pentru a opri avalanșa sentimentelor. Aranjă tot ceea ce crezu de cuviință, mecanic sau nu. În final se mai învârti prin cameră încercând să găsească ceva de care să se agațe, probabil uitat, dar se trezi fixând alarma de deșteptare.

"Gata, am terminat!" decretă obosit. "Chiar dacă mai am ceva de făcut rămâne să rezolv problema peste câțiva ani, când mă voi întoarce. N-aș vrea să cred că totul se va termina prea repede. Ar însemna că am dat rateu."

Atunci conștientiză realitatea testului cu tot ceea ce implica el. Noi și noi avalanșe de gânduri începură să-l hărțuiască, să-l strivească.

Într-un efort disperat decise să se întindă în pat pentru a adormi... Dar somnul nu se lipea de el.

Singurătatea impusă de zborurile de transport își lăsase amprenta asupra lui. Devenise ciudat de curios, genul de căutător permanent. Frustrările vieții de până atunci și, de ce nu, și următoarele, îl făcuseră să caute adevărul, să înțeleagă esența a ceea ce trăise... Un adevăr care nu dorea să își arate adevărata față, să se facă prezent, palpabil, măcar și prin decizia lui ca evaluator... Sau... Doar nu era nimic pe placul lui?!?

Din acest motiv ajunse să deteste fiecare clipă de singurătate... Dar, aceasta îi era viața. Era obligat de profesie să-și petreacă timpul singur, pe parcursul îndelungatelor zboruri de transport. Și asta... sigur, înnebunea și mai mult.

Când avea prilejul să converseze cu cineva din breasla sa... Toți erau niște taciturni autentici. Cu cine să facă schimb de experiență, de opinii?!? Cu cine să vorbească?!? Cum să ceară părerea cuiva asupra enigmelor din viața lui?!?

Computerul de companie, cel care le știe pe toate, venea invariabil cu răspunsul său sau... al altora. Secțiunea de conversație, de psihanaliză și ce mai era pe acolo veneau cu soluțiile lor, secțiunea dezvoltată de el pe suportul acestora, dar cu retușurile proprii, venea cu alte soluții... Mare câștig?!? râdea în sinea lui a pagubă. Viața piloților, poate a oricui, era dominată de ceea ce s-ar numi direct, însingurare voluntară. Ori acest lucru devenea insuportabil dacă aveai ceva pe suflet, dacă erai în căutarea a ceva. Și orice ar fi încercat să facă nu ar fi avut nici o șansă... Pentru că nu putea accepta cursul trecut și posibil viitor al evenimentelor trăite.

Așa a ajuns el la dorința de a fi pilot zero și la permanenta dorință de contact cu aceștia. Legende legate de ei puteau fi întâlnite oriunde fie datorită propagandei fie, pur și simplu, din curiozitatea de a le găsi. Auzise

de complexitatea pregătirii acestor piloți dar și de caracterul total diferit de ceea ce considera el normalul plicticos al vieții tangibile lui.

Nu cred că se cer degeaba atâtea lucruri băieților ăstora... Și felul lor de a fi, de parcă ar trăi ultima zi a vieții lor, și să vorbească cât mai multe, să se iubească cât mai mult... Nu se naște din nimic... Trebuie să perceapă din ceva misiuni ciudate sentimentele acestea. Până și modul de a avansa în structura lor ierarhică spune totul... Realizări, vitejie, virtute, evidențiere... Multe chestii legate de reacțiile din misiuni... Altfel nu ar fi existat decât o departajare pe bază de vechime și aptitudini...

Discutase îndelung cu cei asemenea lui și chiar cu piloți zero. Dar tot nu reușise să își facă o idee cât de cât completă despre ceea ce făceau ei.

- Este periculos dar merită! spuneau ei, într-un fel de unison care era imposibil să nu te ducă la ideea unui răspuns standard, impus de statutul lor sau de ceva pregătire propagandistică.

- Dar aventura voastră se poate termina oricând, nu-i așa? Sunt atâtea și atâtea cazuri de "zero" care au dispărut deodată pentru totdeauna... Unde este acest "merită"? Dacă mâine este dispariția asta?!? Povestiți-ne câte ceva, să vedem de ce considerați voi atât de cert că merită!

- Secret, secret, secret, răspundeau întotdeauna... Eh, poate că nu întotdeauna...

Dar tot ce primeai, câteodată, erau elemente lipsite de detalii, din care oricum nu puteai înțelege mare lucru. Mai multe ofereau emisiunile autorizate, știrile și alte surse oficiale.

Și oricum și-ar fi implicat fiecare stilul propriu în discuțiile purtate, rămâneai, totuși, cu o constantă. Toți subliniau că moartea vine oricum, independent de voința individuală, iar ei sunt singurii care se pot lăuda că au o șansă să lupte cu ea, cu moartea... Doar ei puteau spune morții: "Nu azi!", "Azi este o bună zi de murit!" sau "Așa aleg să mor...!".

Teatru ieftin, epatare, teribilism, un mod general de a închide gura celor care doresc să știe prea multe... Cine știe?!?

Cei mai acizi rămăneau colegii lui... Cu care se vedea, în cel mai fericit caz, din doi în doi ani. Ei ajunseseră să îl acuze de nebunie, față de cei de grad zero care îl acuzau de prostie... Semnificativ a fost incidentul cu Vincenzo care, datorită unor probleme mai vechi cu "băieții zero" îi spuse că nu îl va mai considera prieten numai pentru că s-a gândit la așa ceva.

- Ce s-a întâmplat Dane, nu își șade bine hoitul acolo unde se află?!? spuneau ceilalți. Sau, mai rău... Consideri că noi nu mai suntem de nasul tău și cauți să ajungi printre "băieții zero" care ți-ar fi cât de cât egali?!? Deh, parcă toți colegii săi se vorbiseră...

Cel mai descurajator a fost Eleniak, un vechi coleg de academie care, prin voia sortii a ajuns pilot zero:

- Ce crezi Dane, că la noi toate sunt pe roze ca în reclamele de incorporare?!? Chiar crezi că știi ce facem noi din ceea ce se poate auzi de unul ca tine? Că... Nu cred că și-a riscat cineva liniștea pentru a-ți spune ceva despre ceea ce facem noi, mai ales că toți te știu un zbuțiat și un amețit... Vezi-ți de banalitatea vieții tale și lasă ambițiile prostești! Vei găsi o altă Ada...

- Ea nu are nici o legătură cu ceva legat de dorințele mele actuale! îi răspunse nervos.

- Nu vezi că nici măcar nu ești în stare să fii convingător în această privință! Ai mereu același răspuns... Și el este dovadă că încă nu ți-a ieșit Ada din cap, nebunule... Nu te-ai lecuit nici acum după ce ai văzut cât ai suferit de pe urma sentimentelor tale prostești?!? Sau crezi că dacă vei ajunge pilot zero ai vreo șansă să treci înaintea lui? Thank este prea sus ca să ai vreo o șansă să îi gâdili măcar poziția...

Prostii, își spunea de fiecare dată... Nici unul din dialogurile purtate nu l-au descurajat. Mai mult... Ar fi putut spune că toate acestea l-au ambiționat și mai mult să devină pilot zero. Poate că dorea să se convingă personal de inechitatea alegerii lui chiar dacă odată ajuns acolo nu mai puteai renunța... Piloții zero sunt o elită în care odată ce ai ajuns, nu ți se mai permite să "cazi"...

Gândurile își recăpătara independența și se enervă și mai tare constatând că nu mai este capabil să urmeze un fir logic. Observă paharul cu un rest de alcool și îl goli dintr-o înghițitură. Îl umplu și... porni să savureze băutura, încercând constant să lupte cu năvala amintirilor...

Din băiatul fără griji ajunse un ciudat care se automutila cu tot felul de reproșuri. De ce oare?!? Era conștient că totul se datorează veșnicilor sale nereușite dar... nu avea ce face. În tot ceea ce făcea puneă maxim de suflet, presta maxim de eforturi pentru ca totul să îi de-a conștiința că a făcut tot ceea ce s-a putut dar... de fiecare dată părea că dă greș.

Inițial a crezut că meseria de pilot era cea mai bună opțiune pentru el, pentru felul lui de a fi... Dar în scurt timp și-a dat seama că nu era făcut pentru așa ceva. Dacă nu se înșela, a constatat acest lucru chiar din aula academiei, chiar dacă nu a vrut niciodată să recunoască asta... Și atunci, era prea târziu... În viața sa apăruse Ada...

Și nici acum nu putea da un răspuns întrebării: "De ce a renunțat la căutare și a acceptat jertfa de sine pentru iubirea sa?"...

Exista și varianta în care el considera că eșecul relației cu Ada l-a determinat să nu-i mai placă meseria de pilot... Și, mai ales, de transport. Sentimentul că urma o academie pe care nu o dorea poate că se datora tocmai relației cu Ada?!? Sau aspirațiilor de realizare ale Adei?!? Nici el nu putea face o distincție, o alegere ca proprietar direct al percepțiilor și sentimentelor născute din asta... Certă este doar o percepție constantă, chinuitoare: simțea că nu a înțeles atunci că realizarea Adei însemna doar o altă iubire, care să îi ofere suportul, forța necesară realizării viselor ei. Vise de putere... Materială sau spirituală?!? În orice caz, nici ea nu avea un răspuns care să îi justifice acțiunile. Sau așa spunea ea... Și...

Hei, testul... Trebuie să mă odihnesc! Iar mă gândesc la probleme "rumegate" ani și ani la rând?!? Trebuie să dorm, gândi golind un nou pahar cu alcool...

Dumnezeule, am înnebunit de-a binelea, exclamă la vederea sticlei de alcool goale! Am băut toată sticla! Nu sunt sănătos! Cred că niciodată nu am băut atât de mult... La naiba cu norocul meu!

După care se întinse în pat.

Dar voința adormită de alcool nu îl ajută deloc și gândurile își reluară atacul...

Singurătatea era singurul dezavantaj al vieții sale. Poate că, dacă nu ar fi fost atât de singur totul ar fi fost altfel. Măcar ar fi avut un țel, un obiectiv care să îl țină pe linia de plutire. De altfel, de câte ori se ivea ocazia și se afla în compania cuiva se transforma incredibil. De multe ori se mira și el de volubilitatea sa.

Însă toți cei din breasla sa erau niște taciturni. Unde putea găsi compromisul?

Activitatea era o mai veche obsesie a sa. Cândva nu avea aproape niciodată timp pentru problemele sale. Nu își amintea exact dacă, în acele momente, avea atâtea și atâtea probleme de conștiință, să simtă atât de multă nesiguranță în tot ceea ce este legat de sufletul său.

De la naștere a avut probleme... A venit pe lume într-o familie greu de înțeles, din care a cunoscut cu adevărat doar partea reprezentată de mamă... O mamă sufocant de iubitoare și dăruită dar rece și calculată în fiecare gest de care depindea viața lui din afara familiei Contrastul acesta l-a făcut să simtă o singurătate ciudată, chiar și atunci când era în brațele ei... Pe care o simțea mereu rece, departe, departe de tot. Cu timpul, toate încercările lui de a dovedi mamei că se conformează pretențiilor și șanselor de integrare în elita „urmărită” de ea au fost sortite eșecului. Orice făcea nu putea mulțumi cu adevărat acea ființă care se afla în postura de mamă. Cât despre tată?!? El era doar un fel de prieten îndepărtat... Atent, cald, bun de exemplu în viață pentru orișicine... Și atât.

A urmat încercarea de evadare... Nu, nu pentru că se săturase... Nu! A făcut acest lucru deoarece a fost efectiv alungat. Sau, poate pentru că el dorea să mai salveze ceva din imaginea părinților și fraților săi. Îi iubea, oricât de mult rău i-au dăruit aceștia.

Așa a ajuns student la academie. Aici au urmat relația cu Ada, prima sa iubire adevărată și... apariția "malefică" a lui Thank...

Se înfioră plăcut amintindu-și de Ada... Cât de frumos a fost totul dar cât de neplăcută a fost singurătatea ce a urmat. Doar eu și Dumnezeu... Bine, bine, recunosc, mai mult eu...

Atunci se simți brusc deprimat. Din senin lacrimile îi inundară ochii și...

Toată viața am fost singur... De ce atâta chin?!? Nici măcar când am fost cu Ada nu am reușit să mă sustrag singurătății. Și își aminti spusele ei:

- Chiar nu îți dai seama că nici dragostea nu te poate ridica din singurătate, oricât ai încerca acest lucru? Viața este cea mai sigură închisoare, nouă ne place să clamăm că nu este așa...

Niciodată nu a găsit o motivație apropos de gestul Adei de atunci...

Și iată-l ajuns aici, aproape beat, cu o inimă rănită, care nu mai vrea să se vindece, cu un sac de insatisfacții și cu o mare frică legată de necunoscutul de dimineață.

Și gândurile sale se pierdură într-o nouă ședință de somn...

*

* *

Alegerea (episodul 4)

Când ajunse în flux, consiliul tocmai termina schimburile cu un grup de lucru. Așteptă răbdător până ce grupul ieși din flux și își semnală prezența.

- Cât ai lipsit am încercat să ajungem la o înțelegere, așa cum am stabilit înainte să ieși din flux... Dar cererile lor au fost mult peste posibilitățile energetice de evoluție viitoare, preciză Logger.

Tăcerea lui Lopt confirmă cele spuse...

- Thot, trebuie să limitezi la maxim posibil rezultatele penetrării energetice. O asemenea masă de energie este imposibil să nu atragă modificarea echilibrelor și la alte entități energetice. Ai ceva propuneri de acțiune? întrebă Iryu.

- În afară de a interveni asupra percepțiilor legate de teamă și nesiguranță nu există alte alternative. Ar rezulta din asta o reducere de aproximativ 75 % implicare de partea celor indirecti, răspunse Thot.

- Și, nimic asupra principalilor?!?

- Chiar nimic... Eforturile lui Logger s-au lovit de o indiferență totală. Grupul lider este mult prea puternic și stăpânește situația prea bine. Chiar dacă ar exista șanse de intervenție, sunt dominați de un fel de orgoliu imposibil de influențat, care are la bază vechi datorii energetice din ciclurile anterioare. Majoritatea dintre ei știu că vor distruge milioane de echilibre dar nu îi interesează asta. Direct din trecut vor să influențeze ceea ce li s-a întâmplat lor... Și să plătească cei datori...

- Vechea poveste a datoriilor, interveni Iryu... Chiar nimeni nu a învățat că acceptarea este singura soluție în această problemă?!?

- În mod cert, este mai mult vorba despre orgoliu decât de interes direct, scurtă Logger...

- Nici amenințarea legată de imposibilitatea stocării eficiente a entităților energetice nu i-a influențat în vreun fel, interveni Freyr. Am mers

într-atât de departe încât i-am asigurat că dacă vor exista pierderi ele vor fi strict din rândul celor principali. Dar, vorba lor, suntem mult prea previzibili în onestitatea și legile noastre că, ei, au luat de mult în considerare asta. Este riscul lor și și-l asumă... Totul a fost în zadar.

- "Cei de dincolo" nu au avut nimic de comentat, întrebă Iryu?

- După ce le-am comunicat necesitatea de ajutor și s-au sfătuit, răspunsul lui Mihaiil a fost: "Echilibrul este mai important decât orice și nu poate fi realizat în acest caz fără pierderi. Dacă ei au ales asta, pierderea să fie a lor, așa cum a estimat Lopt".

- Echilibru, dar cu ce preț, emise dezamăgit Iryu. Dar mai sus de ei, întrebă tresărind, cu speranță?

- Nici măcar nu au răspuns cererii noastre de ajutor, interveni Nabu, și...

- A venit vremea deciziei, îl întrerupse hotărât Iryu, ascult!

După un scurt răgaz veni răspunsul celor 12 membri ai consiliului. Percepțiile lui Iryu erau clar delimitate și fără dubii. Așa că, procedă la comunicarea rezultatului.

- Nu se intervine, în nici un fel. Lăsăm lucrurile să evolueze și suntem concentrați doar pe integrarea în flux a entităților ce vor ajunge aici după derularea primelor faze ale incidentului. În această problemă, Freyr va prelua întreaga conducere a măsurilor ce se vor lua. Vom vedea ce va urma, vrem sau nu... Acum să ne concentrăm asupra celor care au solicitat sprijin particular. Să începem cu...

Și consiliul se concentrează asupra micilor probleme, până ce fiecare pleacă direct sau la chemarea trupului de care erau legați energetic.

*

* *

Prietenul (episodul 5)

Alarma de trezire îi zgârie dureros întregul interior al capului. Totul părea o rană vie, gata de a-și semnala prezența cât mai greu suportabil.

Pașii îl purtară spre grupul sanitar unde automatic luă pastilele ce păreau a face față stării lui generale, își făcu igiena, se îmbracă și se așeză la masă pentru a servi micul dejun.

Instinctiv deschise grupul informațional și, în timp ce mânca, ascultă știrile momentului.

Zăpăceală, amețală, prea multă mișcare... Asta era tot ceea ce putea percepe...

Protectiv închise grupul informațional și își servi masa tăcut, gândindu-se la agitația percepută la știri. Nu reținuse absolut nimic dar avea un sentiment că în acea învălmășeală este ceva care trebuie să știe... Solicită reluarea grupului de știri și încercă să fie cât se poate de atent.

Date bursiere, tot felul de psihopați ucigași, escroci prinși sau căutați de poliție... "Offf, obositor... Nu reușesc să... Stai! Uite-l pe Corasdo... Hmm, ce mai face bătrânul meu prieten?!?"

„Corasdo - ... poate să fie descoperirea ce schimbă întreaga față cunoscută a vieții noastre economice și nu numai.

Reporter - ...”

Terminând masa simți nevoia să se întindă comod pentru a se proteja cât mai mult de puternica durere de cap, fie și prin relaxare. Redeveni atent la știri...

„Corasdo - ... fără a fi cazul. Dar, revin, tehnologia este gata de a fi omologată și în cel mai scurt timp va fi la dispoziția marelui public.

Reporter – Așadar zvonurile unui mare contract militar nu sunt adevărate!

Corasdo – De ce n-ar fi?!? Credeți că o asemenea tehnologie n-ar avea aplicații de certă necesitate în domeniul militar. Și dacă am participa la o licitație publică cine ar putea oferi ceva peste noi?!?

Reporter – Așadar nu infirmați un asemenea contract!

Corasdo – Pe lângă aspectul financiar al unui asemenea contract nu puteți contesta unicitatea ofertei noastre. Dacă mai luați în seamă și utilitatea publică a unui asemenea contract este foarte posibil să deduceți necesitatea existenței lui. Ce doriți să comentez mai mult, spuse salutând cu mâna dreaptă? Îmi cer scuze dar timpul meu este foarte limitat, continuă înclinându-se spre camera de filmat și plecă!

Reporter – Pentru dumneavoastră de la sediul Coras Inc. ...”

Uau, nu se putu Dan abține să își arate surpriza. Ai ajuns tare de tot bătrâne, contracte militare?!? Uau...

Atunci își aminti de o mai veche propunere de colaborare care o făcuse Corasdo către el: „... și tot de pilotaj ține, să știi! Nimeni nu îți va cere să faci ceva ce depășește stilul tău de viață...”.

Și corelația veni de la sine: „Contact militar – tehnologie – pilotaj”... "Ce rost ar mai avea să se agite când poate intra pe poarta deschisă a lui Corasdo?!?" Febril, amețit de grabă sau de alcoolul care se făcea încă foarte bine prezent în gesturile sale, solicită conectarea la Corasdo.

- Bună, dragul meu Dan! își făcu intrarea cald și cu un zâmbet plăcut și liniștitor Corasdo. Cu ce îți pot fi de folos?

- Bunul meu prieten, spuse Dan cu o mină cât mai serioasă posibil, mă găsesc la mare ananghie! Nu, nu este ceva grav! completă grăbit sesizând schimbarea la față a lui Corasdo. Pur și simplu azi trebuie să mă prezint la testarea de pilot zero și...

- N-ai ce căuta acolo, interveni brutal Corasdo, am mai discutat toate acestea de multe ori! Tu nu ești croit pentru viața militară!

- Ok, Ok, bătrâne, schimbă cursul logic Dan, nu vreau să ajung acolo, continuă încercând inconștient să schimbe fața deosebit de serioasă a lui Corasdo printr-un răspuns posibil convenabil. Știi la ce m-am gândit, spuse pentru a trage de timp, ăăă, ce-ar fi dacă aș accepta să lucrez la tine... Știi, mi-ai spus asta mai de mult...

- Atunci te aștept la mine! Nu putem discuta acum despre toate acestea. Vii și stabilim ce este de făcut, ok?

- Da, bătrâne. Azi?

- Ieri ar fi cel mai bine, spuse Corasdo zâmbind, făcându-i cu ochiul, după care se termină transmisia.

Rămase mut de întorsătura luată de evenimente. Gata cu Dan, pilotul zero... Dar, până la urmă ce poate urma la fel de plicticos ca zborurile de transport?!?

Se învârti dezorientat prin cameră căutând să se agațe de ceva dar... pierdu timpul cu tot felul de nimicuri. Într-un târziu setă totul pentru lipsă condiționată, încet, mecanic, pentru că medicația nu își făcuse încă efectul și plecă spre Coras Inc.

Ajunse aici aproape pe nesimțite, fără nici o percepție reală legată de timpul ce trecuse și, dintr-o dată, medicamentele avură efect...

Se aștepta să fie mai bine dispus, dar se înșelase. Starea de rău după beția de noapte îl ținea legat de pământ, de efortul de a nu-și dezvălui slăbiciunea. În plus, teama apatică de la început se transformase într-o ciudată stare de presimțire. Ceva confuz îl chinuia... ceva care nu dispăru nici după ce intră în sediu, nici după discuția cu secretara, nici după ce ajunse în antecamera biroului lui Corasdo.

Aici se așeză pe un fotoliu și începu să aștepte să fie poftit.

- Dane, iată că ne întâlnim iar!

Vocea lui Thank avu un efect devastator asupra circulației și respirației... Totul îl năuci aproape de limita suportabilului.

Ce căuta Thank aici?!? Ce poate vrea de la el? Din câte îl cunosc nu face nimic fără rost, mai ales interpelări ieftine...

Se întoarse să se confrunte cu privirea lui dar... Acesta tocmai intră în biroul lui Corasdo, lăsându-l mut, fără soluție de continuitate. Afișă un zâmbet obosit pentru cei din jurul său, dar numai el știa ce fel se simte.

Thank era omul calculului total. Era o calitate care și-o etala de câte ori era posibil, ca o amenințare sau ca o conformare, utilizând o glumă: "Inima mea nu a bătut niciodată cu mai mult sau mai puțin de 72 bătăi pe minut. Și acesta este numai meritul meu."...

Așadar, simpla sa apariție transforma întâlnirea sa cu Corasdo în ceva neobișnuit, cu un caracter declarat astfel, în mod public...

Unul din "colegii" de așteptare îl întrebă ceva, de neînțeles în vuietul din capul său. Și eforturile sale de a percepe ceea ce i se transmitea nu dădeau nici un rezultat. Se speriasă... Ochii săi fixau pupilele individului în încercarea disperată de a avea un punct de sprijin care să îl scoată din starea de scurt circuit mental în care se afla.

Și, individul deranjat de fixitatea privirii lui Dan, se aplecă și ridică unul din terminalele de informare puse la dispoziția celor care fac antecameră. Lucru ce îl trezi pe Dan.

"Trebuie să înțeleg că nu voi avea de a face decât cu o întâlnire cu Corasdo!... Ce atâta groază?!? Ce mare tangență poate avea Thank în această chestie?!? Este doar o întâlnire cu bătrânul tău prieten, ceva mai oficială... În fond, mai mult decât să mă întorc la viața mea obișnuită... De ghinionist... Ce se poate întâmpla?"

Își aminti de spusele lui Francisc... "Tâmpitul acesta de Thank este cel mai special băiat din câți am întâlnit până acum. Și nu este numai părerea mea. Toți avem de a face cu o doză de nebunie, cu o legătură subtilă, intuitivă, care ne dă soluțiile cele mai bune în cele mai neașteptate momente, dar... Thank ăsta ne întrece pe toți la un loc. Nu este altceva decât un nenorocit de maniac care nici măcar nu gândește ceea ce face. Cred că aceasta este cheia perfecțiunii sale. Și dacă drumurile vieții tale te fac să intri în contact cu el sau, mai rău, în conflict cu el... Ce oare mai poți face?!? În plus, apropierea lui seamănă cu introducerea într-o mlaștină care

fierbe, fără șansa de a cere ajutor cuiva. Și, cu cât te agiți mai mult, cu atât n-ai nici o șansă... Cu cât ești mai indiferent cu atât se termină totul mai repede... Păcat de tine, Dane! În locul tău i-aș fi dat un șut în fund și, indiferent de bătaia care urma să o iau, știam că am reușit să ripostez într-un fel anume..."

Pedro era de altă părere... "Un nesănătos, asta este Thank. Cu toate acestea aș dori imens să am calitățile lui, să fiu ca el, un maimuțoi care poate oricând, orice... Să fii când cel mai tare fizician, când cel mai trăsnet pilot, când cel mai eficient comandant, când cel mai tandru Don Juan... Cred că nu vei reuși vreodată să îl uiți... Ți-a suflat-o pe Ada de parcă nici nu ai fi existat. Brrr, se furnică pielea pe mine gândind că aș fi putut fi în locul tău..."

Secretara îl anunță că poate intra în biroul lui Corasdo.

- Mult noroc! îi transmise un individul care încercase să intre în discuție cu el.

Intră cu pași șovăielnici privind atent la tot ceea ce se întâmpla în jurul său. Privirea sa îl sesiză pe Thank undeva în unul din colțurile îndepărtate ale biroului. Discuta aprins la un terminal de comunicații. Din când în când strângea spasmodic pumnii și amenința cu degetul pe cei care, probabil, greșeau în raționamentele lor.

Își aminti de bunica sa: "Dacă ai supus necondiționat gândurile, ești stăpânul necontestat al simțurilor"... "Sau era invers?!? Oricum m-am convins de nenumărate ori de dreptatea spuselor ei. Trebuie să mă controlez cât mai bine deoarece ceva îmi spune că ceva este în neregulă..."

Corasdo îl invită să ia loc apoi împreună tăcut palmele cerându-și iertare și își folosi degetele arătător și mare pentru ai face semn că va lipsi puțin, după care ieși, zâmbindu-i, din birou.

Dan, uimit, nu avu altceva de făcut decât să urmărească gestică nervoasă a lui Thank.

Și atunci începu să se gândească la ceea ce însemna Thank. El era subordonatul ideal dar și cel mai dur conducător. Manevrat cu abilitate datorită slăbiciunii sale psihice legate de dorința de a ajunge cel mai bun, cel mai sus, putea fi integrat în orice rol dorit. Nu comenta, nu greșea și nu se răzvrătea indiferent de ceea ce era pus să facă. Interesul celor de sus era ceea ce conta pentru că, astfel, să ajungă alături de ei și să îi determine să considere că el este cea mai bună continuare... Pentru Thank aceste lucruri erau lege. Și, făcând orice treabă perfect, necondiționat, era imediat acceptat, implicat, promovat...

Puțini au fost cei care au avut curajul să îl înfrunte sau să îl provoace, deoarece devenea un monstru fără scrupule când sesiza opoziție, justificată sau nu. Și care era cel mai periculos răspuns al său?!? Tăcerea... Aveai să afli că l-ai supărat abia după ce erai distrus, strivit, călcat în picioare, indiferent de onestitate, onoare sau altele asemenea...

Și el, Dan, se afla printre cei al căror destin purta amprenta lui Thank. Era singurul om care a avut curajul să îl înfrunte pe linia relațiilor cu o femeie. Și... A pierdut, așa cum a pierdut oricine în fața lui Thank.

Nu îl rodea acest lucru... La cât a pierdut la viața sa, pierderea unei iubiri, fie ea singura și cea mai mare, nu mai însemna mare lucru. Singurul

lucru de care îi părea rău era că a simțit totul de la început și s-a angajat până la capăt în tot ceea ce a urmat...

Și, uite așa, a pierdut-o pe Ada fără a putea vina pe ea. Știa foarte bine că devenea nesuferit de încântată atunci când era curtată. Și, mai ales, de cei puternici... Și simpatici... Cine îi putea rezista lui Thank?!? Și, unde mai pui că, Thank nu era altceva decât prima ei iubire... Cu siguranță că nu m-a iubit cu adevărat...

- Salut! se auzi stins vocea Adei.

- Bună, Ada! răspunse pe nerăsuflăte, uimit.

- Îți voi ține pumnii... Trebuie să treci cu bine de tot ce va urma!

Undeva, pe fundal, se auzi un răs ciudat, schimonosit, deformat de distanță, dar ușor de recunoscut ca fiind al lui Thank...

"Brrr, m-am pierdut complet în dezechilibrul atâtor schimbări de sentimente, își spuse Dan privind pe Ada cum se apropia de Thank care, parcă, nici nu sesizase intrarea acesteia în birou. Controlează-te, gândi în ciudat Dan și respiră adânc, liniștitor!"

Ada sărută gâtul lui Thank care se retrase ciudat de deranjat și începură să vorbească în șoaptă, fără ca Dan să poată distinge ceva din conversația lor. El sesiză doar fiori de furie trecând prin stomac, disipându-i și puțina energie care o mai avea. Așa se simțea mereu când Ada era tandră cu altcineva...

"Tembelule, se apostrofă Dan în gând, nu mai este a ta... Când ai de gând să te adaptezi la asta și să nu mai ai reacții de adolescent retardat?!?"

- Domnilor! se auzi vocea lui Corasdo care revenise în birou, și doamnă, continuă cu o mică înclinare a trupului ducând mâna dreaptă în dreptul inimii. Să trecem la treabă!

Și se îndreptă spre biroul său în timp ce Thank și Ada se așezară pe fotoliile libere din jurul acestuia.

- Trebuie să încep cu mici clarificări pentru Dan, spuse Corasdo către ceilalți deschizând brațele în semn de imposibilitate de a face altceva. Dane, reportajul care l-ai văzut probabil în această dimineață este difuzat din două în două ore de mai bine de trei luni de zile... Și asta cu amabilitatea ministerului apărării reprezentat aici de dâșșii. Nu vreau să intru în detalii, continuă sesizând mirarea vizibilă a lui Dan, îndreptând palma dreaptă spre el în semn de ai opri comentariile, dar el îi era destinat.

Dan se blocase, efectiv, și privea năuc, pe rând, la toți cei prezenți și relua ciclul așteptând ceva, o clarificare.

- Corelat cu mesajul primit că ești solicitat pentru a da testul de pilot zero, la recomandările și asigurările domnului Thank, era imposibil să nu ajungi ori aici, ori la mine. Alegerea care ai făcut-o este independentă de noi...

- Bine, dar cum s-a ajuns aici, îl întrerupse Dan încercând să aterizeze mintal între cei de față?

Thank ridică palma dreaptă în semn de interdicție către Corasdo și interveni:

- Una din condițiile neconsemnate, neoficiale, ale contractului semnat de armată cu Coras Inc stipulează că îi suntem datori domnului Corasdo cu integrarea ta în activitățile ce se nasc din consecințele lui, să zicem, și asta cât mai la vârf posibil, funcție de alegerea ta.

Thank ridică acum palma spre Dan care tocmai trăgea aer pentru a interveni și continuă:

- Deci, în funcție de alegerea ta urmează să afli mai multe! spuse apăsător și oficios.

Dan sesiză că Ada strângea atât de tare mânerul fotoliului încât își golise pumnii de sânge, încordată, încercând să fie cât mai atentă la Thank. Acest lucru îl făcu să cedeze, să se lase purtat de discuție fără a mai riposta... Și se lăsă moale în fotoliu...

- Prima ofertă a noastră este de deveni ofițer pilot militar, continuă Thank ridicând bărbia spre Dan și ridicând sprâncenele ca semn că așteaptă un răspuns înainte de a trece la următoarea ofertă...

- Dar... Nu este același lucru cu a deveni pilot zero?!? întrebă Dan sincer mirat.

- Raționament corect, confirmă Thank...

Dan nu putu să nu sesizeze o vagă înclinare a trupului lui Thank către el, dezvăluind-i interesul în ceea ce privește răspunsul ce va urma...

- Așa, deodată, continuă jucăuș Dan, fără a mai trece un test sau ceva asemenea?!?

- Dacă dorești să irosești unul sau doi ani din viața ta, cine se poate împotrivi, răspunse Thank rece, indiferent...

- Ok, răspunsul meu este... Și privirea îi căzu pe chipul lui Corasdo care nu părea deloc încântat de cum evolua discuția. Această percepție îl făcu să se îndrepte în fotoliu, vădit incomodat de imposibilitatea de a intui ceea ce simțea Corasdo și continuă... Nu am nici cea mai mică intenție să mai ajung pilot zero! spuse lălăit, mirat de el însuși. Altfel, acum, eram la centrul de testare... Și chipul lui Corasdo se luminează încurajându-l să continue... Când am pornit spre biroul acesta eu veneam la bunul meu prieten Corasdo. Și cu el aveam de gând să discut, preciză din ce în ce mai sfidător. Thank, spuse privind spre el, Ada, spuse privind spre ea, nici nu erau luați în calcul. Așa că...

- Evident că aceasta este varianta a treia, spuse Thank ironic, întrerupându-l pe Dan...

În liniștea așternută nu putu să nu perceapă bucuria ce emana din ochii Adei și, cel mai ciudat, rânjetul sfidător al lui Thank. Dan, mut, fără să poată avea vreo reacție, privea de la o persoană la alta și tresări surprins când Thank sări asemenea unui resort în picioare, invită cu o reverență pe Ada să se ridice, salută militar și spuse:

- Domnule Corasdo, cu respect, înțelegerea noastră va fi respectată, vă asigur! spuse Thank înclinându-se în direcția lui. Domnule Dan, cu respect! spuse înclinându-se în aceeași reverență oficioasă.

Apoi întinse mâna Adei și ieșiră din birou ca și cum ar fi fost doar în trecere pe acolo...

- Să nu îl recunosc pe Dan al meu! spuse tare Corasdo imediat ce se închise ușa biroului după Thank și Ada, făcându-l pe Dan să tresară. Bravo! și nu se putu opri să aplaude puternic... Credeam că vei accepta ofertele și nu vei ține cont de tot ceea ce te-am învățat de-a lungul timpului...

- Doar am venit la tine, spuse surprins Dan ridicând din umeri...

- Hai, recunoaște că te-a dat gata tipul acela! spuse Corasdo luându-l pe Dan în brațe și zguduindu-l ușor.

- Nu, nu este așa, completă cu voce stinsă Dan... El este un fost coleg de academie, de care nu ți-am povestit niciodată... De fapt n-am avut ocazia să...

- Și sunt sigur că și ea, nu-i așa?

- Da, confirmă uimit Dan, așa este.... Dar cum ți-ai dat seama?

- Hai, Dane, n-am trăit degeaba pe pământul acesta, era prea evident că ea avea mai multe emoții decât mine... Și asta în favoarea ta! spuse ridicând degetul arătător. Era evident că ea nu dorea ca tu să accepți vreuna din propunerile militărosului...

- Da?!? întrebă și mai uimit Dan.

- Dar hai să-i lăsăm acum, Dane! Am foarte multe treburi de pus la punct pe ziua de azi și, sincer, nu mă așteptam să vii la birou acum... Mă așteptam să mă contactezi și să stabilim o întâlnire unde să putem vorbi liber... Aici, armata și serviciile de securitate monitorizează absolut tot, mai ales birourile mele... Așa se explică și sincronizarea lor cu sosirea ta aici... Cred că ai fost monitorizat tot timpul de când mi s-a cerut să nu reacționez la permanenta difuzare a interviului... Nu pot fi toate acestea simple coincidențe! Și, ai grijă, au sigur de tot planuri cu tine! Nu îți imaginezi cât s-au opus la clauzele neconsemnate la contractul care l-au semnat cu mine... Ai grijă, cu ăștia de la armată nu poți fi sigur niciodată... Acum, gata! continuă luându-l de după umeri cu brațul. Am terminat, vorbim altă dată! și spunând acestea îl invită pe Dan să iasă din birou cu un gest larg al mâinii.

Dan ieși din birou ca vrăjit, amețit de tot ceea ce se petrecuse, încercând să înțeleagă, să coreleze informațiile și...

Ajuns acasă încă nu-și revenise... Nu înțelegea nici acum tot ceea ce se întâmplase... Și nici nu se simțea prea satisfăcut de decizia sa... Ziua lui trecu cu tot felul de nimicuri... și seara... Era năuc chiar și atunci când se culcă... Și somnul se lipi greu de el...

*

* *

Intervenție (episodul 6)

Ajuns în flux dădu doar peste Kami și Mercur ce formau un grup ce discuta aprins cu grupul lui Freyr, Lopt, Thot și Utu. Simțindu-i prezența aceștia încetară discuțiile și deveniră atenți la Iryu.

- Restul?! întrebă evident mirat.

- Ianus, Adria și Nabu sunt cu treburile lor pe „dincolo” iar Genius și Logger sunt încă „jos” pentru a aduna grupurile necesare discuției, răspunse Freyr vizibil precipitat.

- Legat de...? continuă Iryu pe un ton serios.

- În mare, totul este pregătit pentru majoritatea sosirilor în flux, nefiind necesare zone suplimentare de stocare, continuă Freyr, dar încă ne concentrăm pe eliminarea surselor suplimentare ce pot atrage noi sosiri.

Genius și Logger tocmai își făcură intrarea în flux și auziră răspunsul lui Freyr.

- Tocmai am finalizat și ultimele discuții cu grupurile principale de influență ce pot încetini acțiunile grupului lider, preciză Logger.

- Detalii, te rog! solicită Iryu.

- Grupul moderaților a sărit de 300 din totalul entităților conducătoare iar analizele lui Thot au fost corecte... Momentan există o reducere de aproape 80 % a masei de indirecti ce pot fi atrași în conflictul care... Practic a început, completă Logger.

- Deci, masa indirectilor afectați direct se menține sub 5 milioane de entități, completă Lopt... Cu certitudinea extinderii rapide și totale într-un timp destul de scurt la întreaga masă a entităților, spuse parcă subliniind fiecare cuvânt.

- Genius, fă-ne un mic rezumat al indicatorilor care atrag toate aceste modificări! solicită Iryu.

- În primul rând biom-urile sunt principala problemă ce...

- Biom-uri?!? întrebă mirat Kami.

- Denumirea de jargon a biometroscopurilor, folosită aproape general de entități, completă Genius... Atât timp cât posibilitățile de deplasare se extind, capacitățile de comunicare ale biom-urilor nu beneficiază de acest avantaj... Așadar dispare etalonul valoric unic de plată existent la acest moment, fapt ce va atrage dezechilibrele ce se vor naște din speculații, indiferența tipică la onestitate și cinste a entităților și, mai ales...

- Dar, aici, Nabu și Adria au obținut acceptul de implementare a tehnologiilor de uniformizare și problema va fi ușor de rezolvat, interveni Ianus, proaspăt apărut în flux...

- Strict din acest punct de referință, așa este, problema pare rezolvată. Dar, în realitate, nici măcar moderații nu vor putea fi ținuți în echilibru doar cu acest detaliu. Radicalii vor specula cu siguranță apariția de resurse practic nelimitate, mai ales datorită dispariției etaloanelor valorice legate de resurse. Acest lucru va fi corelat direct cu incapacitatea de protecție instituțională și armată și moderații vor începe cu toții să solicite stabilitate, creșterea rolului armatei...

- Fără a lua în calcul creșterea dorinței și oportunităților multor entități de a-și depăși condiția curentă și de a beneficia de un fel de colonizare similară vechii povești cu "Vestul sălbatic", îl completă Logger pe Genius.

- Am mai participat la astfel de expuneri, interveni Iryu sesizând sosirea lui Nabu și Adria, am nevoie de soluțiile ce apar pentru a merge mai departe. Ce părere sau ce soluții oferă „cei de dincolo”? întrebă ferm Iryu pe noii veniți.

- Părerea lor este că nu sunt necesare intervenții imediate, dădu răspunsul Nabu care, sesizând un fel de așteptare continuă... Cel puțin de partea noastră, a consiliului nostru, sublinie atent... Cerințele energetice ridicate pentru o asemenea intervenție nu sunt privite cu indiferență. Elementele evolutive ce se vor naște din asta duc oricum la ceea ce cred ei că este pasul evolutiv corect așa că vor aștepta momentul oportun și vor acționa... fără să ne comunice acest lucru, sublinie atent, ferm ultima precizare.

- Suplimentar se pare că închiderea elementelor de soartă pentru cei implicați direct sau indirect este un lucru preferat de „cei de dincolo” așa că

recomandă pentru noi intervenție prin mici retușuri în ceea ce privește evoluția, pentru stabilizarea nivelelor energetice rezultante.

- Și...!!! solicită Iryu continuarea.

- Trebuie limitată constant creșterea presiunii militare și implicarea elementelor de relație în activitatea generală și, mai ales, să aplicăm rapid toate măsurile tehnologice livrate... Totul concentrat pe rezerva de stocare pentru a pierde cât mai puține entități... Partea lor de intervenție va completa eforturile noastre și, după părerea lor, totul se va finaliza fără destabilizare majoră... spuse Nabu ridicând din umeri în semn că a finalizat mesajul...

- Deci noi trebuie să ne vedem de treabă, emise ușurat Iryu... Așa că, acum să vedem cum stăm cu gestionarea intrărilor și ieșirilor de flux ... Mai întâi Freyr!

- Totul este pregătit și nu cred că vor apare pierderi!

- Ianus?!?

- Nu avem ieșiri pentru cei de dincolo în perioada estimată pentru desfășurarea evenimentelor... Sau degradări...

- Utu?

- Generarea de entități abia va mai evolua în noile condiții adaptative... Și se încadrează în evoluțiile normale ale astfel de evenimente.

- Lopt, Genius, Logger și Thot, știți ce aveți de făcut... Mențineți entitățile pe linia evoluției optime. Să aveți activitate preferențială pe linia dezvoltării sistemelor biometrice, să diminueți permanent disponibilitățile energetice ale radicalilor și militarilor și... Până ce se va ajunge la ponderi de aporturi materiale, în special de materii prime care să afecteze echilibrele economice și sociale vom mai discuta și hotărî ceea ce este de făcut... Cam atât... Să începem cu rezolvarea problemelor celor care au solicitat sprijin particular!

*

* *

Cunoștința (episodul 7)

Deveni conștient dar se simțea destul de somnoros pentru a deschide ochii. Nu visa, știa că este acasă și nu are ceva în program. Poate de aceea nu avea nici un chef să se trezească, încă. Va mai lenevi, între starea de trezie și cea de somnolență, așa cum făcea deseori în timpul lungilor misiuni de transport.

Și așa cum obișnuia deseori, începu să se joace de-a dialogul cu vechiul său prieten Vedairyu. Se juca deseori astfel, din timpuri de care nu își mai aducea aminte, de mic copil. Cu trecerea timpului își numi prietenul doar Iryu, numele complet părăndu-i mereu prea lung. Sau poate că așa părea că îl alintă mintea lui, cine știe de ce...

- *Gânduri inutile, Dane, ți-am mai spus că trebuie să faci ordine în ele de fiecare dată când ele încep să alerge libere...*

- *Da, da, știu, îl întrerupse zeflemitor Dan... Sfântă Putere, învață-mă să alung gândurile și imaginile inutile, asta trebuie să fac atunci când mintea o ia razna, continuă pe același ton...*

- Și multe altele, continuă vocea interioară a lui Iryu...
- Ok, ok, știi că fac asta de câte ori pot...
- Ajunge, îl întrerupse brutal Iryu, a venit vremea să faci cunoștință cu cineva cu adevărat deosebit...

Și Dan avu o percepție ciudată, vălurită, ce contura o siluetă violacee, asemenea unei sfere unduitoare, încețoșate... Care trimitea fiori neplăcuți extremităților senzoriale ale lui Dan...

- Care este sensul acestei propuneri?!? întrebă curios „gândul” lui Dan.
- Ți amintești de „draconis” și ceea ce am mai discutat și imaginat până acum? răspunse Iryu.

- Da, da, dar nu sunt și astea gânduri inutile?!?
- Ți mai amintești? veni dur întrebarea.
- Da, da, normal... Draconis Prima este cel care a făcut sacrificiul suprem dând naștere acestui univers și entității energetice Draconis Secundo...

- Încurci, ca de obicei... Draconis Secundo este acest univers și...
- N-am mai discutat de mult de aceste lucruri, interveni Dan defensiv...
- Și Draconis Tertia este materia neagră, suportul acestuia, continuă Iryu fără a ține cont de gândul lui Dan. Cele două entități se află în echilibru încercând permanent, Secundo având permanenta tendință de scădere entropică pe când Tertia are tendința permanentă de creștere entropică...

- Offf, parcă sunt la școală, interveni Dan încercând să deschidă ochii într-un efort de a termina plictisitorul dialog. Dar ochii, somnoroși, nu îl ascultară... Încă am chef de lenevit, concluzionă el.

- Sursa primară a echilibrului este originea celor două entități din Draconis Prima, care au tendința permanentă de a-și compensa entropiile, scopul final fiind reunirea, refacerea... Și noi ce rol avem, întrebă pedagogic Iryu?

- N-am chef de prostiile astea, interveni Dan, crezi că mai îmi amintesc toate visele sau gândurile astea... Sau ce or fi ele, completă neutru?

- Este nevoie să îți amintești! A venit vremea să ordonăm toate aceste lucruri și să le conștientizezi în cel mai bun sens al termenului. De altfel, modificările tale genetice au startat deja și...

- Ce prostie de vis mai este și asta! interveni Dan. Modificări genetice?!?

- Rolul nostru este de a menține echilibrul entropic între cele două elemente rezultante, Secundo și Tertia, reveni Iryu. Suntem entitățile energetice de completare și reîntregire... Viața, cum o denumiți voi generic...

- Da, da, da, interveni Dan, într-un efort de a fi lăsat în pace. Continuă! spuse renunțând la rezistență.

- Evoluția, în timp, preciză Iryu atent, a conturat că este necesară o anumită amplitudine vibrațională pentru un rezultat care să nu ducă la dezechilibru entropic așa că simpla dezvoltare inerțială, de compensare entropică, a structurilor vii s-a dovedit inefficientă. A urmat linia normală de dezvoltare a entităților de concentrare vibrațională și am ajuns la acest stadiu în care...

- Nu-i așa că îți par ahtiat după informațiile care mi le furnizezi?!? interveni Dan plin de lehamite.

- Vrei sau nu, eu sunt obligat să îți transmit informațiile în forma lor completă. Și, de data aceasta ele vor rămâne permanent în conștiința ta...

- Cum, interveni stupefiat Dan, conștiința mea?!? Păi... Nu ești tu conștiința mea?!?

- Nu, eu sunt Iryu, entitatea ta energetică...

- Ce?!?

Deveni brusc conștient. Cercetând mirat, somnoros, în jurul său, sesiză că sărise din pat, stând crăcit, năuc... Nici urmă de Iryu sau de celălalt...

Dar o stare de slăbiciune de neoprit puse stăpânire pe el, făcându-l să cadă înapoi în pat, și fără a putea interveni în vreun fel se întinse și adormi instantaneu...

- Nu mai vreau... Nu mai pot... Nu înțeleg... aruncă peste tot Dan cu gândurile sale până ce "focaliză" prezența siluetei violacee. Unde este Iryu, întrebă mut, speriat de data aceasta?!?

Simți o nouă slăbiciune, mult mai accentuată decât cea din starea de veghe... Și se simți inclus, plutind neajutorat în ceva... În puterea siluetei violacee... În ceva legat de ea...

- A pierdut legătura cu tine, veni un răspuns de undeva, de pretutindeni. Acum ai rămas cu mine...

- Cu cine?!? întrebă timid, speriat Dan.

- Detalii lipsite de importanță, veni răspunsul.

- Tu ești cunoștința lui Iryu?

- Da, este o percepție utilă, veni răspunsul, el este conștiința ta iar eu sunt cunoștința voastră... Acum eu va trebui să termin ceea ce nu poate el, continuă vocea interzicându-i lui Dan orice posibilă reacție. Pentru început voi avea nevoie de acceptul tău dar... și făcu o mică pauză înainte de a relua... numai după ce îți voi face unele detalieri. Pentru început îți pot spune doar că vei fi inclus într-o alternativă de evoluție necesară sincronizării tuturor alternativelor evolutive existente la acest moment.

- Complicat... Tare de tot, reuși să emită Dan...

- Iryu s-a plâns dintotdeauna de explozia de mesaje inutile de care ești capabil și de problemele de comunicare astfel născute, mai ales datorită vitezei de expunere. Te rog să nu intervii decât atunci când îți voi permite asta, se auzi vocea siluetei care, parcă, îi dădu voie să aibă o reacție.

- Ce fel de accept?!?

- Dacă ești de acord să participi la un fel de experiment în care vei avea în mod direct suportul meu...? Un experiment care presupune numai și numai realizări care, în lumea ta, vor fi invidiate de oricine și tu vei participa în mod direct la crearea unei lumi cu adevărat mai bune...

- Termenul de experiment presupune și posibilitatea eșecului? întrebă curios Dan.

- Nu, în nici un caz. Termenul de experiment delimitează doar posibilitatea de a realiza structuri energetice ceva mai reduse din punct de vedere al randamentului. Atât doar...

- Și eu ce câștig am din asta?

- Nu era necesar să subliniez că oricum ai numai de câștigat! Dar, răsună puternic vocea siluetei, se poate interpreta că ceea ce va deveni beneficiul tău este doar consecința experimentului nostru... Așa că, de exemplu, îți pot oferi alternativa de a alege trei elemente de recompensare

dorite de tine... Parcă așa este obiceiul în zona ta energetică, trei dorințe și se vor îndeplini?!? Alege!

- Prima dorință este să... am un intelect superior, asemănător celui al elitelor superioare de pe Terra, și... să am o sănătate care să îmi asigure o longevitate ieșită din comun, plină de vitalitate și creativitate, spuse aproape pe nerăsuflăte Dan, oprindu-se uimit de propriul său discurs.

- Sincer să fiu, nu înțeleg de ce ai avut aceste alegeri, emise silueta. Ai fost informat că au demarat, deja, unele modificări asupra structurilor tale genetice. Dacă nu te pripeai este imposibil să nu fi putut deduce că aveai oricum parte de așa ceva. De aceea, te rog, realizează o alegere bună, superioară, pentru cea de-a treia solicitare!

- Am vrut să mă asigur că așa va fi, spuse Dan defensiv. Și, a treia alegere... Ținând cont de faptul că vârsta unui longeviv, în timpurile noastre, este de 150 de ani, am cererea de a vedea ce va fi cu mine la această vârstă!

- Hmm... Da, este posibil să îți prezint ceva cert pentru această vârstă a ta. Dar mă simt dator să îți subliniez că variantele energetice "de viitor", cum le-ai putea denumi voi, sunt supuse schimbărilor impuse de echilibrele generale. Pe scurt, "particularul nu poate opune rezistență globalului" decât în cazuri excepționale. Ceea ce vei vedea este o certitudine dar...

- Poți sau nu poți?!? interveni Dan pe un ton superior.

- Bine... sublinie silueta.

Și energia ce dădea sentimentul de plutire se opaciză rapid pentru ca, în scurt timp să de-a senzația de spațiu, de existență și Dan se sesiză întins într-un pat, alături de o minunată doamnă, într-o încăpere mobilată minimalist, curată, frumos mirositoare.

Nu este Ada... Și nu o cunosc, concretiză Dan atunci când conștientiză despre cine ar putea fi vorba...

Până să poată avea și alte percepții, ușa camerei se deschise și, prin crăpătura ei, apăru un chip de bărbat, bine conturat, semănând cumplit de mult cu el, Dan, dar ceva mai tânăr.

- Tată, chiar nu mai putem aștepta, spuse tânărul... Te rog sărut-o pe mama din partea noastră! Pa!

Și ieși rapid din cameră închizând ușa fără zgomot.

Surprins, încercă să fixeze cât de mult putea din trăsăturile doamnei de lângă el, mama băiatului său, după afirmațiile tânărului.

Dar nu reuși să perceapă prea multe... Imaginile se dizolvă și se trezi iar în ceața ce îl ținea prizonier, imobil, incapabil să oprească imaginile să dispară...

- Nu este corect! strigă furios către silueta violacee. Am văzut prea puțin... Nerelevant...

- Nu ești în măsură să înțelegi de ce a fost doar atât. Ai ales un eveniment foarte îndepărtat și linia stabilă a unei evaluări evolutive atinge doar segmentul de timp care tocmai l-ai vizualizat... Dacă ai fi ales un segment de timp mai apropiat temporal, posibilitatea de vizualizare ar fi fost mai mare.

- Ok, asta vreau, să văd mai multe. Despre... despre, spuse grăbit, încercând să se oprească asupra a ceva anume, de parcă știa că va fi refuzat și nu dorea să piardă momentul în care putea primi ceva în plus...

- Am înțeles ceea ce dorești, oprește-te! interveni silueta. Te voi lăsa până la întâlnirea noastră viitoare să te gândești bine, bine de tot, ceea ce dorești să vizualizezi. Dar nu uita, dacă vei primi acest schimb vom considera că ți-ai dat acordul asupra experimentului nostru, fără alte interogări. Ai înțeles!

Și ceața care îl ținea prizonier slăbi încetul cu încetul din intensitate, până ce Dan se simți înfrigurat, tremurând cumplit, sleit, în patul său.

Se trezi cu greu, amorțit și sesiză că ziua aproape trecuse... Cu totul.... Era trecut de mult de prânz... Nu mai avea rostul să plece spre Corasdo.

Își găsi rapid de treabă pentru a se gândi la cu totul altceva decât cele visate (???) la trezire. Puse "în ordine" tot ceea ce îi trecu prin minte, verifică mesajele existente, derutat, confuz... gândindu-se permanent la ce putea cere siluetei violacee.

Mai târziu începu să dorească puțină activitate care să îi oprească veșnicul tumult al cascadei gândurilor... Al căror stăvilă fusese rupt acum de revărsarea singurătății...

Posibil că atunci, în acele momente de singurătate, alese ceea ce va cere siluetei. Da, cu siguranță, va cere siluetei să vizualizeze momentul în care se va decide ca viața lui să fie alături de minunata doamnă ce va da naștere copiilor lui. Da, asta va cere...

Și, la un moment dat, se simți atras spre odihnă și se întinse în pat. Dar somnul nu venea chiar dacă își dorea asta...

- ... stadiu în care ne concentrăm asupra acestei creșteri a numărului de entități de concentrare vibrațională și, bineînțeles, a calității vibraționale a acestora, completă Iryu.

- Iar!?!... Nu se poate... Vreau să stau de vorbă cu "violaceul", cunoștința ta, solicită Dan!

- Și, din punct de vedere al echilibrului vibrațional, s-au conturat mai multe grupe mari evolutive, șapte, mai precis, care sunt plasate după utilitate în punctele de transfer entropic din acest univers, continuă Iryu fără a da atenție sentimentelor lui Dan...

- Nu, nu, termină, te rog!!! Gata cu orele acestea de clasă de studiu!

- În cazul nostru ar fi mult mai bună o colaborare... Ce rost are toată această rezistență a ta? Cu cât transferul de informație va fi finalizat mai repede, cu atât perioada noastră de colaborare va fi mai scurtă... De aceea te sfătuiesc să mă întrerupi cât mai puțin și...

- Așa o să fie... dacă îmi promiți că după toate acestea mă lași în pace, spuse Dan resemnat... Violaceul mi-a spus ce avea de spus și m-a lăsat în pace. Tu de ce insiști să...

- Deci îți mai amintești de legământul nostru din copilăria ta, nu-i așa? îl întrerupse Iryu.

- Nu, ce pact?

- În copilăria ta mi-ai cerut să te las în pace până ce vei fi mare, să poți înțelege cu adevărat toate discuțiile purtate de mine...

- Nu-mi amintesc, dar presupun că ești genul care se ține de cuvânt. Așa că vreau de la tine cuvântul tău că după ce termini de transmis ce vrei tu, ce faci acum, mă vei lăsa în pace!

- Nu pot face așa ceva! Pentru mine este o misiune ce trebuie dusă la bun sfârșit. În copilărie te-am ascultat dar, înțelegerea noastră de atunci trebuie acum respectată. Pregătirea ta trebuie finalizată până ce...

- Pregătire?!? îl întrerupse aproape furios Dan.

- Toate la vremea lor, Dane!

- Dacă vrei colaborare trebuie să văd acest lucru și de partea ta, interveni Dan cu un ton alintat!

- Colaborarea cu entitățile superioare se face prin două moduri: voluntar și involuntar. Modul voluntar implică și reacția celui inferior... Acceptare sau negare de participare, colaborare ș.a., pe când modul involuntar se face cu ajutorul pachetelor energetice...

- Și liberul arbitru unde este!?

- L-ai avut atât la momentul alegerii inițiale, înainte de a intra în acest recipient, cât și în copilărie, când înțelegerea a fost încheiată fără dubii sau intervenții de evaluare suplimentare...

- Deci misiunea ta nu îmi dă nici un fel de alternativă!?

- În înțelepciunea lor, entitățile superioare n-au greșit niciodată până acum. Și chiar dacă ni s-a părut că ar fi vorba despre o greșeală, ne-am convins întotdeauna de corectitudinea raționamentului lor. Și ar mai fi și faptul că am observat că ei folosesc aceste misiuni atunci când vor să modifice nivelul vibrațional al celui implicat. Atunci când știi despre ce este vorba, te implici și îți faci treaba în condiții de acceptare și posibilă evoluție corectă spre mărirea nivelului vibrațional. Cel puțin în cazul meu, mi-ai dat seama că, fiind vorba despre recipientul meu, adică tu, Dan, ei au dorit doar simpla mea participare fără a-mi tulbura nivelul vibrațional... pe când dacă ne raportăm la al tău, intervenția lor mărește șansele noastre de colaborare și grăbește progresul tău... Este o simplă constatare dar, recunoaște, raționamentul lor a fost perfect...

- Nu zic nu... Dar totul pare prea forțat...

- Te rog să formulezi ceva complet, ca să pot înțelege!

- Puteai să aduci pe altcineva? Cunoștința... Silueta, completă Dan sesizând stupoarea lui Iryu...

- Ce relevanță are asta în cazul tău, nu înțeleg sensul întrebării tale?

- Poate venea cineva mai cu tact decât tine... Sau, mai frumos decât ea...

- Păi, eu sunt entitatea ta energetică, eu te cunosc cel mai bine, eu conviețuiesc cu tine încă din faza alegerii... Ce poate fi mai bine de atât, nu înțeleg? spuse mirat Iryu. Cât despre cunoștință... Hmm, nu ai idee de ce onoare ai parte... Doreai să fim amândoi în această expunere?!

- Se poate asta, spuse curios Dan!?!

- Da, normal, într-un recipient pot intra atâtea entități cât poate duce el...

- Și...

- Gata cu toate acestea, strigă Iryu, vrei să terminăm mai repede sau nu?!? Nu pot să te țin la nesfârșit în starea aceasta de tranzit...

- Stare de tranzit?!?

- Tu ai defini această stare drept stare de somnolență, când tu treci de la conștientă la inconștientă într-un fel de dans al stărilor. În aceste momente ești ținut, la propriu, de către entitatea ta energetică care nu poate veni rapid

din flux pentru a intra în recipient sau nu a găsit momentul oportun să plece din recipient către flux.

- Deci tu mă ții în starea aceasta ca să nu ce...?

- Să nu mă trimiți în flux înainte de ați transmite maximum posibil din informațiile care le am de livrat, comentat și ce mai trebuie pe acolo.

- Deci eu pot să...

- Gata, Dane, cu stilul acesta aiurit al tău! Gata, spuse Iryu aproape dezamăgit! Vei avea răspuns la toate întrebările tale dar lasă-mă să îți transfer informațiile în ordinea lor naturală!

- Deci, n-o să scap prea repede de tine?!?

- Nu ai cum... Legăturile făcute de primii veniți pe această planetă sunt fără scăpare. Noi vom fi legați până la pierderea ta ca recipient.

- Cum așa ceva, de ce...

- Taci odată, aproape că urlă Iryu! Să știi că există și varianta în care și eu te pot obliga să mă ascuți, oricât de mult mi-ar displace acest lucru! Offf, m-ai perturbat atât de mult încât am nevoie de o pauză... Gură mare!!! spuse Iryu coborând tonul spre cât mai plăcut cu putință. Offf, offf, offf, pufăi dând din cap. Vom continua la următoarea întâlnire. Acum nu mai are rost să te chinui... Poate după ce vei rumega puțin din noile informații voi reveni...

Și spunând acestea ieși cu un șuierat scurt din percepțiile lui Dan, care adormi profund, pe loc...

*

* *

Insertii (episodul 8)

Întregul consiliu îl aștepta când a ajuns în flux, fără a lăsa de înțeles că se purtau discuții...

- Care sunt ultimele vești? întrebă Iryu direct, încercând să înțeleagă lipsa lor de activitate.

- Radicalii, sprijiniți de cei din armată au demarat acțiunile de informare în masă și de incorporare pentru misiunile de prospectare, deschise discuțiile Logger... Numărul celor satisfăcuți de alternativele astfel apărute a crescut brusc, diminuând posibilitățile noastre de a diminua disponibilitățile energetice ale radicalilor și militarilor...

- Nu era de așteptat asta, așa îmi amintesc?!? întrebă mirat Iryu.

- Într-o oarecare măsură. Estimam că vor face acest lucru abia după ce vor supune votului general o serie de propuneri legislative. Ori ei au procedat direct la atribuirea armatei cu operațiunile de prospectare și...

- Dar asta nu împiedică derularea elementelor legislative? solicită Iryu.

- Nu... dar votul general poate fi ușor influențat de către radicali, odată cu oportunitatea de a acționa pe o perioadă mai mare de timp...

- Deci, punctele de presiune unde putem acționa sunt stimularea opiniei publice pentru forțarea reacțiilor legislative cât mai repede cu putință... Mercur, Kami, Lopt și Thot, acționați rapid și eficient, dacă este posibil pe toate punctele de presiune! Mass Media, organizații de informare și supraveghere, orice! ceru Iryu. Mici retușuri cu efecte maxime, atât doar...

- Nu cred că putem realiza acest lucru în timp optim, preciză Lopt...
- Totuși merită să beneficiem de aceste acțiuni... Vor limita amplificarea presiunii energetice și vor încetini acțiunile radicalilor, informă Logger.

- Deja am hotărât asta! Se va acționa indiferent de rezultat... Dar asta modifică enorm de mult estimările realizate anterior, concluzionă Iryu întrerupând informarea lui Logger... Avem o creștere a masei celor implicați?

- Momentan nu... Și chiar nu înțeleg de ce, răspunse Lopt.

- Logger, ne poți ajuta?!? solicită Iryu.

- Chiar dacă tehnologia de transport este pusă la punct, ea are multe lacune "metodologice". Factorii de decizie au hotărât să degreveze presiunea socială existentă prin oferte tentante de angajare în armată. Ca efect aparent va apare o presiune imensă de angajare din care ei vor face selecțiile necesare de personal... În realitate ei doresc un fel de prospectare, un fel de experiment din care să deducă elementele logistice necesare unei acțiuni susținute de exploatare a noilor tehnologii... Pe fundal vor dezvolta și toate chestiile metodologice...

- Și să scape de personalul care nu "percepe" și se supune intereselor lor, îl întrerupse Lopt pe Logger din descriere. Dar, oricum, mult mai periculoasă pentru echilibru este extinderea ofertei de angajare în urma rezultatelor acestor acțiuni...

- Din câte îmi amintesc, masa indirectilor este sub 5 milioane? întrebă Iryu pe Lopt.

- Da, corect... Dar extinderea va putea fi oprită cu mare greutate. Toată această masă va fi inclusă într-un personal care are o ierarhizare militară și care poate fi controlată eficient din punct de vedere al opiniilor. Fără a uita că, difuzarea "de prospectare" spre stelele cele mai apropiate va permite eliminarea fără probleme a opozanților, indiferent de varianta aleasă pentru aceasta.

- Și cum pot face asta în condițiile noilor tehnologii de uniformizare ce vor fi inserate biom-urilor? întrebă Nabu.

- He, he, he, a luptat Nabu să obții acceptul de implementare, ironiză Thot... De câte ori ți-am zis ție, sau lui Adria, că statistica avea ca rezultat constant controlul acestei implementări de către grupul radicalilor? Ați muncit degeaba pentru...

- Nu este adevărat, scrâșni Adria, ce mare greutate este să difuzăm tehnologia în zonele civile?

- Bla, bla, bla, își continuă ironia Thot, cine deține serverele de...

- Cine trebuie, îl întrerupse Nabu, sărind în ajutorul lui Adria.

- Și ce faceți cu tehnologiile militare de bruiere și, mai ales, cu cele de control?!? Alături de serverele pregătite pentru a înlocui pe cele ce vor fi dezafectate fără ca nimeni să își de-a seama... Greșesc sau bazele de date au back-up-ul permanent controlat de armată?!? își încheie Thot ironia. Transferul de funcționare în mâinile armatei este imposibil de stopat în condițiile...

- Din unele discuții purtate cu cei de dincolo îți pot spune că ei vor interveni aproape numai și numai la nivelul punctelor de presiune radicale și mai ales la nivelul militarilor, interveni Adria... Nu îți pot da alte detalii

liniștitoare, în această privință dar, cu siguranță, cred că au demarat deja acțiunile.

- Evident că totul este pregătit. Doar ei fac asta în baza unui plan bine stabilit, interveni Mercur.

- Și câte entități se pot opune bunăstării, chiar dacă este vorba despre un dezechilibru major, completă Kami.

- Nerelevant! Apropos de voi doi, spuse Iryu, acestea sunt principalele constante ce se manifestă la nivelul entităților?!?

- În general da, începu să răspundă Mercur... Dar, după cum semnalăm aproape permanent în ultima decadă, bunăstarea generală naște rutină și, astfel, sentimente de inutilitate, de incomplet, în special sub presiunea datoriilor vechi pe care le au unele entități de dus la bun sfârșit.

- Este imposibil pentru ei să accepte că datoriile pot fi stinse prin simpla iertare, trecere cu vederea sau altele similare, completă Kami. Vor să procedeze la stingerea acestor datorii...

- De altfel, de aici s-a născut presiunea generală asupra echilibrului și Utu se mișcă destul de greu cu generarea entităților, spuse Mercur.

- Totul este o constantă, în cazul meu, interveni iritat Utu... Câte entități credeți că sunt dispuse să realizeze segmentarea energetică pentru a scăpa de datorii. Intervine aici tot ideea de prosperitate... Ei cred că este mult mai bine să își păstreze integritatea cantitativă și să lucreze doar asupra nivelului vibrațional. Iar generarea efectivă de entități este o constantă... Ce așteptați de la mine?!?

- Aștept ca Mercur și Kami să termine expunerea lor! interveni cald Iryu, oprind intervențiile. Mercur, te rog să continui, calm, fără a căuta soluții!

- După cum a subliniat Kami, masa celor care doresc stingerea acestor datorii este aproape total reprezentată de grupul celor indirecti ce vor fi atrași în conflict. Ei sunt cei care realizează aportul energetic necesar radicalilor care acționează prin pârgăia reprezentată de armată. Momentan nu sunt conștienți de dezechilibrul major care îl provoacă, fiind interesați doar de percepția imediată a stingerii datoriilor lor fără a plăti suplimentar, fără a crea noi datorii.

- Pierd ideea de ansamblu, de pericol care apare ulterior, de a fi incluși în acțiuni ce pot atrage noi datorii în cazul implicărilor forțate, completă Kami...

- Ianus? solicită Iryu.

- Vor fi închise multe datorii, dar nu apar prea multe elemente care să nască tranzit în zonele superioare...

- Închiderea datoriilor nu înseamnă creșteri vibraționale, interveni Logger, logic să nu apară acest tranzit.

- V-am rugat, fără intervenții! preciză apăsător Iryu.

- Ăăăă, da, se trezi Mercur... Cert este că, pentru destul de mult timp nu vor apare fluxuri mari de entități indirect atrase. Ele așteaptă să vadă evoluția exactă a evenimentelor pentru a proceda la schimbarea felului lor de viață... Inerția la schimbare, este cea care îi va ține pe loc, cel puțin pentru o perioadă, completă sesizând cererea celor din jur, de precizări...

- Să înțeleg că asta este totul? întrebă Iryu. Lopt?!?

- A trecut prea puțin timp ca să apară elemente deductibile din punct de vedere al evoluțiilor! veni defensiv răspunsul.

- Și să nu uităm că cei „de dincolo” vor interveni dacă este cazul, fără a ne informa! completă Adria.

- Gata, ajunge, spuse Iryu ferm! Mercur, Kami, Lopt și Thot, tot pe voi pică și implementarea rapidă a tehnologiilor biom-urilor... Insezați în cât mai multe puncte posibile această tehnologie pentru a fi mai mult la dispoziția punctelor de presiune civile, moderate. Nu uitați să faceți asta progresiv și segmentat astfel încât să nu poată apărea monopolul cuiva, indiferent de reacțiile acestuia!

- Cred că în acest grup intrăm și noi?!? completă Nabu.

- Este normal că oricine poate colabora să o facă... Legat de voi doi, preciză Iryu, intuiția lui Adria nu a dat greș până acum... Identificați și punctele de inserție ale celor „de dincolo” pentru a putea susține liniile secundare născute din aceste eforturi... Gata! Pentru această întâlnire am terminat cu elementele globale, concluzionă Iryu... Să începem cu rezolvarea problemelor celor care au solicitat sprijin particular... Presupun că vor începe să se înmulțească aceste cereri?!? spuse privind întrebător spre Logger.

- Cu siguranță! veni răspunsul.

*

* *

Corasdo (episodul 9)

- *Ce vrei să detaliez, din ceea ce ți-am prezentat anterior?!? se auzi de undeva vocea lui Iryu.*

- *Vai, iar?!? veni gândul lui Dan. Chestia asta chiar începe să mă irite... Și, de fapt, vreau să vină silueta violacee... Chestia aceea...*

- *Momentan liberul meu arbitru, sau al tău, sunt eliminate din considerațiile noastre. Pachetul trebuie livrat în întregul lui și nu putem interveni în nici un fel, veni neutră precizarea. Te rog să fii atent la tot ceea ce îți voi expune și așa vom termina cât mai repede cu putință. Cel puțin, pe mine, toată această situație mă pune într-o postură care...*

- *Lasă-mă cu astea, îl întrerupse Dan, am înțeles imposibilitatea mea de a refuza dialogurile acestea forțate cu tine despre lucruri care nu prea mă interesează! De fapt... ce îmi zicea violaceul mă interesa acum...*

- *Eu nu pot intui sau controla intervenția unei entități superioare mie. Apropo, este cunoscut sub numele de Typhoo... Îmi pare rău dar...*

- *Offf, detaliază-mi ce trebuie, ce ești forțat, despre Draconis Prima! completă resimțind un puternic sentiment de mirare când conștientiză solicitarea sa.*

- *Tot ceea ce știm despre Draconis Prima este rezident în noi, în tot ceea ce există în acest univers, după cum îl denumiți voi... Ideea, lumina, întunericul, totul... Echilibrul dintre „există aparent” și „nu există aparent”... Nu știu cum aș putea face un receptor energetic asemenea ție de a înțelege aceste lucruri...*

- Fă un efort să găsești comparații perceptibile mie, lasă superioritatea asta a ta deoparte! Dacă ești cu adevărat atât de superior este imposibil să nu poți descrie ceva unui tont ca mine! interveni Dan pe un ton dojenitor și superior totodată.

- La un anumit moment dat... A, da... comparații perceptibile ție... Am uitat, se corectă Iryu... În felul cum percepeți voi acest univers, acest „moment dat” se poziționează undeva acum aproximativ 11 miliarde de ani de-ai voștri... Îmi este destul de greu să găsesc altă comparație deoarece timpul este un element variabil... Nu reprezintă o constantă, după cu delimitați voi...

- De altfel, la orice academie înveți aceste lucruri! interveni Dan la fel de dojenitor și superior.

- Te rog să înțelegi că tot ceea ce învățați, știți voi, sunt elemente trunchiate, percepute de nivelul vostru vibrațional de înțelegere. Nu are nici o legătură... Offf, nu sunt elemente complete, spuse Iryu dându-și seama de greutatea de a găsi formulări corecte. Fă bine și mă ascultă. Voi încerca să te fac să înțelegi!

- Să te văd, superiorule! îl contră Dan zeflemist.

- Voi constatați și în baza elementelor colectate realizați, emiteți teorii... Teorii care se modifică sau sunt complet reformulate la momentul unei alte constatări, mai mult sau mai puțin paradoxale pentru teoriile anterioare. Așa ați constatat că timpul nu este o constantă și ați reușit să percepeți, să abstractizați unele lucruri reale legate de cauzele variației acestuia. Dar, cu doar câteva zeci de blocuri de piatră îți poți da seama de cum va arăta piramida în forma ei finală?

- De ce nu?

- Forma finală poată fi intuită, nu neg acest lucru, dar tot ceea ce stă la baza unei percepții totale, reale, este departe de a fi completă. În primul rând pentru că la baza procesării abstracte stă nivelul vostru vibrațional. Fiind destul de redus el nu poate completa întregul. Noi, entitățile energetice, completăm ce putem din lipsurile voastre și așa apar noile teorii, mai mult sau mai puțin revoluționare pentru momentul vibrațional ales ca punct de referință. Așadar, ceea ce știți voi despre timp este, de departe, doar desenul abstract a ceea ce va fi, de exemplu, piramida care am menționat-o anterior. Dar, te rog, divagăm prea mult de la ceea ce trebuie tu să percepi în această ședință de transfer.

- Ședință de transfer, dom'le, ce oficial sună... Plictiseală, entitosule, plictiseală, emise aproape disperat Dan.

- În Draconis Prima a apărut imposibilitatea de a mai controla contradicțiile, fapt care, din rezidențele ce au ajuns până la noi, la determinat, forțat, cine știe, să procedeze la segmentare...

- Segmentare?!?

- Offf, așa o să terminăm... Cine știe... Concentrează-te Iryule, dacă tu nu ești în stare de asta, cine poate fi?!? se autoîncurajă. Entitățile energetice au capacitatea de a decide, la un moment dat, în urma unei analize, necesități de integrare, etc., că a venit momentul de a alege elementele cu vibrație redusă... Cred că mai corect este de a da deoparte aceste energii... De o parte grupul de energii cu vibrație joasă, de cealaltă parte grupul cu energii vibraționale ridicate, emise Iryu folosind amprenta energetică a ceva ce contura forma mâinilor într-o mișcare ce delimită o sferă într-o parte, apoi în cealaltă.

Astfel, chiar dacă în acel moment apar două entități energetice cu o cantitate de energie redusă în funcție de împărțirea făcută, se ajunge la o entitate cu energie vibrațională maxim posibilă și o entitate cu energia vibrațională delimitată de selecția realizată. Dar vechea entitate, cea dinaintea selecției nu mai există. Ea se regăsește acum, în integritatea ei, în cele două entități rezultante...

- Ce stă la baza acestei selecții? interveni Dan atras, brusc, de curiozitate.

- Ce? emise perplex Iryu, fără a-și putea opri un fel de grimasă ce aducea mai mult cu un efort de a se opri din a hohoti de râs. Nivelul vibrațional stă la baza acestei selecții... emise și rămase la fel de perplex, parcă așteptând ceva de la Dan...

- Tot nu înțeleg... Cum poți să descrii „nivel vibrațional mare”... sau mic... Așa, ca să înțeleagă și prostul...

- Greu... Poate imposibil, emise dezamăgit Iryu... Aaaa, cred că am o idee! emise victorios. Și așa revin la obiectivul meu principal, Draconis Prima... Deci, din rezidențele energetice rămase în tot ceea ce există în acest univers, mai corect limitate inclusiv de posibilitatea mea de percepție și interpretare, totul, dar absolut totul, este inclus într-un întreg. Acest întreg este format din elemente constitutive care, la rândul lor sunt formate din alte elemente constitutive și așa mai departe, indiferent de cât de mult vrei să tot împarți întregul în părți constitutive. Toate acestea se află, deci, într-o interrelație completă... Nu poți disemina particularul de global. Dar, nici nu poți opri elementele constitutive să ajungă la contradicții. De exemplu o idee, ca și concept, nu poate opri să apară o contradicție legată de aceasta. Ambele idei sunt atât de bine conturate încât apare rezistența la anulare și... doar una din idei ține de întregul constitutiv pe când cealaltă dăunează... Aici mă refer la nivelul vibrațional al întregului... Dar, revin, ambele idei sunt atât de bine conturate încât se ajunge la necesitatea de a procesa una din idei, de a-i crește nivelul vibrațional, capacitatea de a înțelege și acționa în sensul de a restabili echilibrul energetic astfel încât să nu dăuneze întregului, indiferent de...

- M-ai pierdut! spuse învins Dan...

- Recipient stupid! emise furios Iryu. Ascultă, voi încerca să fiu cât de primitiv pot! Vom considera un grup de oameni, stupizi asemenea ție, cu entitățile lor energetice cu tot... Deoarece nu poate exista diseminarea întregului „recipient-entitate”... Dacă vei lua în considerare că această gașcă este un întreg și membrii ei elementele constitutive, putem merge mai departe...

- Așa te vreau, fii de gașcă, entitosule! emise victorios Dan. Dar, așa, pentru cultura mea generală, și entitățile lor energetice sunt stupide?

- Nu, nu... Așa îmi trebuie dacă eliberez energii joase! Cu entitățile așa avea de discutat, ar înțelege ceea ce le transmit. Dar, în cazul nostru... Eu sunt entitatea ta și n-am cu cine conversa... Iar misiunea mea este de a realiza implementări la nivelul recipientului așa că... Dar să revenim! Acel grup de oameni, luat de noi în analiză, este format din elemente care au propriile lor idei, năzuințe, moduri de a percepe mediul înconjurător și altele asemenea. Întregul există prin suma tuturor acelor elemente. Aproape fără nici un fel de altă posibilitate, indivizi ai acelu grup au păreri care pot foarte

ușor să dăuneze celorlalți și, astfel, întregul grup să aibă de suferit, fie și datorită acțiunii unei singure componente care reacționează contrar acestuia. În acest caz, grupul, pentru a-și menține integritatea, fie și din punct de vedere al ideilor și comportamentelor care îl fac să coexiste, poate fi determinat să acționeze asupra individului care aduce respectivele destabilizări... În mod normal, energia totală a grupului, acțiunea de masă a restului de indivizi, atrage deseori elementul contrar să revină la părerile grupului, la linia acestuia generală de acțiune...

- Este una din regulile sociologice de bază, interveni Dan, nu-i așa?

- Asta în percepția voastră... În realitate, presiunile energetice inerțiale, cele care au dus la comuniunea aceluia grup și care țin grupul pe o linie de comportament, de idei, etc., sunt cele care acționează. Ideile contrare, contradicțiile, sunt, în general, probleme de interpretare ale individului în cauză cu acțiune directă asupra grupului... Dacă vom lua în calcul nivelul vibrațional, individul, considerat de noi a fi cel care naște contradicția, poate avea un nivel vibrațional mai mare sau mai mic față de cel al grupului și, astfel, în urma interacțiunii ce se realizează obligatoriu, ori el va influența grupul și acesta va proceda la acțiuni de ridicare a nivelului vibrațional, ori acesta, dacă nu se adaptează, va fi exclus din acel grup. Aceasta este și esența segmentării energetice... Așa rămâne, deoparte, un grup de indivizi cu un nivel vibrațional comun, mai mare sau mai mic față de nivelul celui alt grup cu alt nivel vibrațional comun, care să le asigure coexistența.

- Deci, în urma contradicției, Draconis Prima s-a împărțit în două, în Secundo și Tertia, corect, nu-i așa? Dar, interveni Dan înainte de a primi un răspuns, de ce? Asta este următoarea cerere de clarificare...

- Concret nu se știe... Din rezidențele la care am acces, sau din cele integrate în pachetul energetic care l-am asimilat, se pare că Draconis Prima s-a simțit obligat să realizeze acest sacrificiu, să facă segmentarea. La noi a ajuns doar un sentiment de vină și o nevoie de neoprit de a crește vibrațional pentru a reîntregi persoana, identitatea Prima...

- Aaaa, deci se poate și reîntregire, interesant... Deci, de fapt, voi sunteți elementele constitutive ale lui Prima și faceți tot ceea ce puteți pentru al readuce la viață, nu-i așa?

- Ciudat mod de interpretare?!? spuse Iryu vizibil mirat. În primul rând și tu faci parte din asta, alături de mine și de tot ceea ce există în acest univers, perceptibil sau nu pentru tine. În al doilea rând, Draconis Prima este în tot și în toate, el există prin noi și noi existăm prin el... Reîntregirea lui este doar un concept pentru cineva redus vibrațional ca tine...

- Atunci, de ce ai folosit termenul de „sacrificiu” al lui Prima? spuse Dan atent la fiecare cuvânt emis.

- Am crezut că ai perceput sensul termenului dar... Offf, la ce să mă aștept de la tine?! „Sacrificiu” se referă la renunțarea la control, la implicare, la gestionare, sau cum vrei sau poți să percepi tu. El a delimitat doar entitățile energetice între Secundo și Tertia pentru a lăsa contradicțiile să evolueze și astfel, prin asimilare, să se ajungă la refacerea echilibrului, a întregului.

- Interesant, dar va trebui să mai clarifici unele lucruri. Stai și ascultă-mă acum! spuse Dan cât de serios putea fi. Deci, din gașca asta, care o voi numi Prima, de 100 de inși, să zicem, s-au împărțit 50 într-o parte și 50 într-o parte, fiecare grup cu ideile lor... Care au atras, cum spuneai contradicția...

- Mai corect ar fi 99 cu unu... Am înțeles că vrei să faci un fel de comparație procentuală.

- Cum?!? nu putu să își abțină mirarea Dan. Doar pentru unul s-a produs toată tevatura asta?

- Păi, emise încurcat Iryu, chiar și fără acest „unu” nu mai există întregul?!? Nu înțeleg mirarea ta.

- OK, ok, să revenim! Vreau să ajung undeva și nu te voi lăsa până ce nu înțeleg! Am înțeles... Hmm... Deci, simpla contradicție... Hmm... La noi, la nivelul nostru de înțelegere, totul se împarte în bun și rău, în bine și rău, în util și dăunător...

- Am înțeles, continuă formularea! interveni Iryu.

- Cine este bunul și cine este urâtul?

- Urâtul?!?

- Răul, inteligentule, măreția ta energetică nu poate percepe o glumă? Offf, pufni Dan sesizând blocajul logic al lui Iryu, cine este bunul și cine este răul?

- Păi... Nu știu... Din punctul nostru de vedere nu există bun sau rău... Și nu găsesc o cale de a abstractiza și reprezenta ceea ce mă întreb.

- Să înțeleg că materia neagră este răul și universul nostru este bunul?

- Tot nu înțeleg... Încearcă să descrii, să mă faci să înțeleg cum ai perceput tu faptul că Tertia, sau materia neagră, este răul iar Secundo, universul manifest, este bunul! Aici mă refer la stricta lor diseminare, segmentare din Draconis Prima...

- Hai că m-ai băgat iar în ceață! Dar hai să vedem dacă ne putem face înțeleși! Din punctul nostru de vedere Sfânta Putere înseamnă lumină. În marea majoritate a cărților sfinte, a învățăturilor, sau cum vrei să vezi, se spune că, la început a fost întuneric și nimic nu exista. Apoi, Sfânta Putere a făcut lumina. Care s-a revărsat asupra universului... Și apoi a creat stelele, pământul și toate care sunt... Deci, din ceea ce mi-ai transmis până acum, am dedus că, prin segmentare, el s-a lepădat de energia neagră, întunecată, partea rea a acestuia și, apoi, a făcut lumină și a creat universul, deci, partea bună a lui a devenit vizibilă.

- Exact pe dos... Și, mai ales, raportări de reprezentare anapoda... Cred că este bine să terminăm pentru ședința aceasta!

- Ți-am zis că nu te las până ce nu înțeleg!

- De parcă ar fi după noi... Toate acestea, completă Iryu și dispăru cu un șuierat scurt...

Deschise ochii și privi atent în jurul lui așteptând să fie cuprins de starea de plutire, de slăbiciune care semnala prezența violaceului Typhoo...

„Cât de real începe să devină totul?!?” gândi mirat Dan când sesiză că și-a amintit numele „violaceului”.

Sunetul de alarmă al terminalului de comunicații îl irită instantaneu, trezindu-l. Ridică brațul pentru a atrage comanda terminalului și poziționează ecranul în fața sa.

- Te rog să cuplezi biom-ul la modulul de comunicație, îl trezi un tânăr ofițer pe Dan! A apărut necesitatea de update tehnologic. Mulțumesc pentru colaborare!

Dan se conformă. Se ridică cu greu și parcurse bălăbănindu-se drumul până la terminal. Operația se finalizează rapid și ofițerul care inițiasse comunicația închise fără a mai transmite altceva.

„Cât de reale devin toate” nu se putu abține să gândească iar și iar. „Întotdeauna am sperat că Ada va deveni până și până la urmă soția mea, mama copiilor mei, indiferent de ceea ce îmi spuneau toți cunoscuții din jur. Nu îmi vine să cred că m-a lăsat baltă violaceul!” și sări speriat la sunetul alarmei de comunicare, având sentimentul că inima a sărit de-a dreptul în gât... „Ce mai vor și ăștia?”, continuă nervos activând terminalul unde apăru fața zâmbitoare a lui Corasdo.

- Bătrâne, când ai de gând să mă onorezi cu prezența ta? Te-am așteptat ieri și nu am avut parte de bucuria de a începe lucrul cu tine...

- Am avut unele probleme... De rezolvat, minți Dan fără a percepe măcar că face acest lucru... Dar, nu credeam că ești așa de grăbit, completă pe un ton ezitant, fragmentat...

- Putem îndrepta greșeala ta de percepție și te aștept, azi! preciză Corasdo pe un ton cald, părintesc.

- Ok, bunul meu, vin cât pot de repede! confirmă Dan. La revedere! spuse amical și închise comunicația după ce Corasdo îi răspunse la salut.

În foarte scurt timp era în cabina taxi gândindu-se, chiar fără să vrea, la Corasdo, tatăl "adoptiv" de când murise tatăl său adevărat.

În tinerețea lor zbuciumată doreau să ajungă militari de carieră și se înscrieră la cursurile de ofițeri. Numai că lucrurile au mers rău... Tatăl său a murit... Nu în timpul cursurilor școlii... Mai târziu, în timpul stagiaturii de conformare. Cel puțin așa își amintea că se numea acea perioadă.

Era o misiune care se anunța "de antrenament"... Simplă, pentru niște „boboci” stagiari... Pe Ganimedea al lui Jupiter... Aveau de patrat o zonă cu potențial conflictual.. Singuri... Și... "Black Hawk Down" se numea remake-ul după un film antic... Asta îi spuse Corasdo să vizioneze dacă dorea să vadă ce s-a întâmplat cu el și cu tatăl său... Twombly, Nelson și Jimmy erau eroii asupra cărora trebuia să se concentreze pentru a afla care a fost istoria tatălui său, după modelul lui Jimmy. Corasdo era "jucat" de Nelson... Iar Fran, cel cu destin similar lui Twombly, murise oricum a doua zi după moartea tatălui său...

Vizionând filmul rămase complet dezamăgit... Oameni care muriseră stupid, prostește, pentru a opri nu știu ce mafirot nenorocit sub pretextul unor chestii patriotarde, stupide și expirate... Nu și mafia care își continuase afacerile indiferente la morții care încercaseră să... Ce?

Ceea ce înțelesese din îndemnul lui Corasdo a fost că tatăl său murise pentru al salva... Prostește, dar în ideea de al salva. Probabil în urma acestei datorii nescrise Corasdo a devenit dintotdeauna al doilea său tată... De fapt, a fost alături familiei rămase după tatăl său... Deoarece mama sa rămase gravidă, cu doar câteva zile înainte de fatidica misiune, în ultima permisie a tatălui său... Un fel de adio al sorții...

Și, după acea misiune, Corasdo își dăduse demisia din armată chiar dacă fusese decorat și devenise un adevărat erou.

Ulterior, provenit dintr-o familie foarte bogată, și-a dedicat întreaga energie și averea familiei dezvoltării de echipament militar, în ideea de a nu

mai exista situații similare cu cea prin care a trecut el... Cel mai bun prieten să moară în brațele celui salvat, cu prețul propriei vieți...

Cabina taxi ajunse la sediul Coras Inc. Trecu repede prin coridoare, de secretară, care îl invită imediat, serviabil, în biroul lui Corasdo...

- Bun venit, dragul meu! îi ură Corasdo cu veșnica și calda lui savoare ospitalieră. Ia loc! spuse indicându-i fotoliul din fața biroului său.

- Ei, bine, ce este cu toată graba asta? deschise discuția Dan, adoptând o mimică serioasă, atentă.

- Dane, militarii se mișcă foarte repede și am nevoie de un om de încredere care să gestioneze toate relațiile cu ei, în legătură cu noul contract. Tipul și tipa de alaltăieri erau veniți pentru ultimele negocieri și, clar, de ieri ar fi trebuit să demarăm contractul. Te voi lăsa singur, pentru un timp... Atât cât îți este necesar să studiezi contractul. Imediat ce termini să mă cauți!

- Dar...

- Dane, nu avem timp, spuse Corasdo ridicându-se de la birou, îndreptându-se spre el. Ai încredere în mine! Fă ceea ce te-am rugat și vorbim pe urmă! Dă-mi voie să fac un update al biom-ului tău! spuse luându-l de mână, lipind un mic dispozitiv de acesta.

După nici o secundă se îndreptă spre biroul său, deschise un fel de seif din perete cu ajutorul propriului biom și închise micul dispozitiv în el.

- Ți-am implementat drepturile de acces și tot ceea ce este necesar pentru accesul la un anumit nivel de secretizare... Legat de contract și tot ceea ce vom face împreună, completă Corasdo percepând mimica perplexă a lui Dan. Oricum, în urma semnării contractului armata a făcut și ea toate update-urile de biom necesare... Folosește orice terminal informațional! Atenție, accesarea datelor cu orice nivel de secretizare determină terminalul să verifice dacă te afli singur în încăperea unde faci accesul!!! Cum apare alt biom sau persoană, dispozitiv considerat prohibit în zonă se închide imediat elementul accesat... Și studiază atent contractul! Trebuie să avem ce discuta.

Și plecă din birou sub privirile lui Dan care era atât de interzis încât nu putu să articuleze nici un cuvânt.

"Ce oare se petrece?!? În ce m-am băgat?!?"

Și ultimul său gând fu un fel de îndemn pentru a parcurge contractul. Activă terminalul de pe biroul din fața sa și solicită prezentarea documentelor. Lista afișată cuprindea sute de contracte pe care le putea accesa și parcurge. Își aminti că i se precizase de către Corasdo că era vorba despre un contract încheiat în urmă cu două zile și îl accesă.

"Opt sute și... de file"!!! nu se putu opri din a exclama când sesiză volumul imens al acestuia. "Ești nebun", gândi perplex dar, automat, începu să parcurgă contractul...

"Contract nr., încheiat azi, obiectul contractului... Dezvoltare bla, bla, bla, coordonare și aplicare bla, bla, bla, implementare... Obligații... A, b, c, ... Drepturi... Sfântă Putere, nu reușesc să mă concentrez... Nu reușesc să rețin nimic, absolut nimic, concluzionă epuizat după mai bine de o oră de studiu...". Sau ce făcuse el până atunci...

Închise terminalul și se ridică ieșind din birou. Acolo o întâlni pe secretara lui Corasdo, care îl interpelă:

- Domnule Dan, cu respect, domnul Corasdo m-a rugat să îl scuz pentru că va fi plecat în următoarele două, trei zile. Dar, sunteți liber în orice veți dori să faceți în spiritul aplicării contractului. Vă stau la dispoziție în acest sens! spuse făcând o reverență subtilă, plină de feminitate.

"Sfântă Putere, ce drăgălașă este femeia aceasta!" nu putu să se abțină a gândi Dan.

- Aveți toată încrederea că voi solicita ajutorul dumneavoastră! spuse Dan pe un ton serios, care îl surprinse chiar și pe el. La revedere! continuă fâstâcit, îndreptându-se spre ieșirea din sediu, atent la biom cu ajutorul căruia chemă un taxi.

Până să ajungă la ieșire era deja așteptat de o cabină taxi. Urcă în ea și comandă drumul spre apartamentul său.

"Chiar era drăguță secretara. N-are gusturi proaste Corasdo", gândi încântat de savoarea amintirii chipului secretarei.

Rememorarea îi atrase atenția că trăsăturile secretarei erau destul de cunoscute. "Cu cine oare seamănă?" gândi consecutiv cu efortul de căutare în memorie. "Mama!" concluzionă rămânând aproape fără aer.

Instinctiv accesă elementele de căutare disponibile la terminalul cabinei taxi. Sesiză că are drept nelimitat de căutare, cel puțin în ceea ce îl interesa... "Ce tare este să ai drept de acces la secrete", gândi în timp ce căuta datele personale ale secretarei. "Offf, m-am înșelat!" concluzionă finalizând toate datele prezentate despre secretară. "Nu are nici cea mai mică legătură de rudenie cu mine sau chiar cu Corasdo. Uite, chiar există compatibilitate genetică foarte redusă... Între noi toți... Markerii, bla, bla... Mare tâmpit mai sunt... La ce m-am gândit?!?"

Cabina opri în fața blocului în care se afla apartamentul său. Coborî și ajunse repede în apartament. Se făcu comod și se întinse în pat hotărât să parcurgă cât de mult putea din contract... Simțea că nu trebuie să trateze acest lucru cu indiferență.

Deschise comunicația dar, instinctiv, solicită datele lui Corasdo. Parcurse rapid tot felul de detalii și... Un rând îi sări "în ochi": "Relație stabilă, la toate nivelele cu Mircea Anda... de... 36 de ani"...

"Mama și Corasdo?!?", gândi perplex. "Cum este posibil acest lucru?!? Și eu am tot 36 de ani"... Solicită reflex date de compatibilitate genetică dar răspunsul fu "foarte redusă"... "Ei sunt doar împreună, fără a interveni în procrearea mea... Sunt doar împreună.. Și ce este rău în asta... Doar, dintotdeauna, l-am socotit al doilea meu tată... Nu, de fapt, este singurul tată care l-am cunoscut... Singurul om care m-a mai sprijinit în această viață... Afară de mama..."

Rămase mut, amețit, incapabil să mai contureze ceva logic. Disperat de deruta gândurilor sale încercă să găsească o ieșire și își aminti de „visul” de „dimineață”, dacă putea spune așa... Și deveni nerăbdător ca acesta să continue. Corelă totul cu amintirile sale despre starea de somnolență și așteptă să îl ia somnul...

- Oooo, sesizez o creștere importantă a interesului, se auzi vocea lui Iryu!

- Hai să trecem peste „luările peste picior”! Ele sunt ceva particular mie! răspunse Dan relativ incomodat de „salutul” lui Iryu. Și, oricum, aș fi vrut mai mult să discut cu Typhoo... Am ceva de clarificat cu el.

- Bine, dar până atunci, rămăsesem la inversiunea de reprezentare realizată de logica ta, continuă Iryu... Energia neagră, Draconis Tertia, este partea considerată conformă, cea corectă, a lui Prima. De aceea ea are tendința de creștere entropică relativă la energia declarată conexasă energiei în transformare, Draconis Secundo, cea cu tendință permanentă de scădere entropică...

- Adică, vrei să spui că noi suntem cei impuri, cei decăzuți!?!

- Sunt termeni cam agresivi... Noi suntem entitățile care, adunate toate la un loc pot reîntregi, pot anula segmentarea... Putem fi denumiți „cei ce au născut contradicția”, segmentele lui Secundo... Atât doar... Este cea mai corectă interpretare...

- Deci lumina este, de fapt, stigmatul contradicției, ...

- Nu, nu extinde raționamentele! Nu ai cum să înțelegi! Îl întrerupse Iryu. Ceea ce s-a petrecut este corect. Contradicțiile trebuie eliminate indiferent de sacrificiile care le naște acest gest. Este o decizie absolut corectă...

- Bine, bine, hai să vedem dacă am înțeles corect unele chestii! interveni cu un ton îndrăzneț Dan.

- Nu este nevoie de o confirmare a faptului că ai înțeles ceva. Gestul, misiunea mea, este să îți transmit aceste informații pentru o acțiune viitoare, care nu mă mai privește în mod direct... Poate doar ca entitate a recipientului reprezentat de tine, dar...

- Dacă tot ești cu mine va trebui să te conformezi și dorințelor mele de cunoaștere. Crede-mă că simt nevoia să înțeleg... De ce, nu știi, să nu mă întreb... Acum fii atent! Nu-i așa că acest univers își scade entropia pentru că, de fapt, se face un transfer energetic între... Aăăă... De la Secundo către Tertia?

- Relativ corect, preciză Iryu...

- Și, ce ar mai trebui să completez la toată chestia asta?

- O parte, destul de semnificativă, completă atent Iryu, se pierde în procesele de transfer sau în cele de menținere...

- Ups, emise Dan, credeam că legea „nimic nu se pierde, totul se transformă” este cea care se aplică universal...

- Păi... Enunțul prezentat de tine nu este eronat... Dintr-o cantitate „x” de energie, să zicem, va rezulta o cantitate „y”, mai mică decât „x”, de energie superioară... Creșterea calității vibraționale compensează cantitatea lipsită de calitate... Simplu...

- Sincer, m-am gândit la asta...

- Știu, aici, în „lumea energetică” cum ați denumi-o voi, nimeni, absolut nimeni nu poate... minți, cum spuneți voi... Eventual poți recurge doar la omisiunea de a prezenta ceva dar deformarea a ceea ce se concepe și transmite nu poate fi realizată...

- Și, uite așa, am ajuns la rolul nostru, al celor care trăiesc... Ce îmi poți spune despre asta? emise Dan vizibil interesat.

- Păi, în primul rând, nu a venit vremea să îți spun ceva despre asta... Mai întâi trebuie să înțelegi structura generală a lui Secundo și abia apoi putem trece la fenomenele de compensare și evoluție...

- Începi iar să mă enervezi... Faci iar pe profesorul...

- Nu ai cum să înțelegi... Totul trebuie luat în ordinea firească! Dacă...

- Hai, spune în ordinea ta! spuse Dan învins.

- Așadar, Secundo s-a dezvoltat asemenea unei bule, la început sferice, în interiorul masei Tertia.

- „Big Bang”-ul la care fac referire majoritatea cercetătorilor din perioada științifică incipientă? întrebă Dan.

- Această precizare... Sau teorie, nu are nici o legătură cu ceea ce am vrut să definesc drept bulă... De formă eliptică... Turtită... Offf, ce contează! Pur și simplu așa s-a realizat segmentarea lui Prima... Asta, probabil datorită faptului că energiile de contradicție au un procentaj infim în masa energetică totală... Și, dacă ar exista o „margină” pur și simplu... Sau o „margină externă” a lui Prima... Ar fi imposibilă existența energetică a lui Secundo... Relația primară este „în interior” pentru transfer entropic total... Eh, dar ce mă mai chinui cu enunțuri pentru persoane lipsite de logică? hotărî Iryu.

- Bine, bine, te las să termini! se pomeni emițând Dan.

- Voi încerca acum să mă raportez la dimensiunile de percepție ale voastre... Într-un timp relativ scurt, mai puțin de un miliard de ani, conform metodelor voastre de raportare, energiile Secundo au început să se diminueze, să se consume, scăderea entropică fiind fără rezultate, fără transfer către Tertia, către materia neagră...

- Păi... Tertia nu a intervenit... A lăsat lucrurile așa? Ei nu doresc reîntregirea?

- Nu... Chiar mă minunez câteodată de formele tale de raționament... Tertia dorește doar clarificarea și eliminarea contradicției. Am uitat să îți precizez că există indicii clare că Prima este o componentă, un individ energetic al unui mare grup energetic. Din câte rezidențe au rămas, fără a avea indicii clare care aparțin nivelurilor vibraționale superioare, Prima s-a sacrificat pentru a nu apare contradicții la acel nivel, reducând prin segmentarea realizată totul la nivelul său... Tertia nu intervine așa cum nu intervine nimeni, niciodată... Cel puțin la acele niveluri vibraționale...

- Aha! emise Dan încercând să pară inteligent dar și să solicite continuarea expunerii.

- Și, dacă mă reculeg eficient, se poate afirma că Tertia a intervenit într-un fel anume...

- Aha, emise triumfător Dan... Era imposibil să vă lase așa, de capul vostru...

- Nu este așa! îl întrerupse Iryu. Nu a făcut decât o replasare, o modelare a universului existent printr-o pătrundere interstițială, în ceea ce s-ar putea defini ca fiind forma lui Secundo... Astfel, dintr-o formă volumică sferică, Secundo a devenit ceva difuz, semănând mai mult cu o împrăștiere de energie fără un tipar anume... Pentru a nu apare discontinuități de masă și segmentări suplimentare, fără utilitate, Tertia a intervenit ca suport, ca masă de susținere pentru Secundo... Atunci a apărut un efect ciudat, manifest, pe care îl voi denumiți gravitație... Materia cu toate informațiile și amprentele energetice ale lui Prima... Aăăă, pardon, ale lui Secundo, a început atunci să fie supusă unui fenomen de acumulare și, astfel, au apărut marile aglomerări denumire de voi galaxii, grupuri de galaxii, constelații, bla, bla-urile voastre... Dar, scopul final al acestei manifestări a fost realizarea de grupări energetice care să conserve și să susțină evoluția lui Secundo... Prin creșterea localizată a energiei totale, asigurând astfel o mai ușoară menținere și o diminuare a pierderilor... O condensare...

- Ok, ceva nu se leagă așa cum trebuie... Cum rămâne cu expansiunea universului?

- Care expansiune? emise prompt Iryu... Aaaa, reveni el... Cea din teoriile, pardon, observațiile voastre... Ei bine, nu este vorba despre nici un fel de expansiune... Materia neagră dintre marile acumulări de Secundo vă creează această impresie, această percepție. Acolo unde există materie neagră nu există timp... Cel puțin conform teoriilor voastre... După cum îți spuneam, ea a pătruns în interstițiile create în marea bulă inițială, cum aș putea denumi forma inițială a lui Secundo și...

- Odată cu creșterea cantității de energie neagră existentă între aceste acumulări, timpul începe să nu mai fie, dând impresia că, toate galaxiile se depărtează de un fel de punct inițial, dând impresia de expansiune...

- Acesta este Dan al meu, confirmă radios Iryu... Corect, corect, sublinie bucuros... Voi, cu sistemele voastre de analiză, credeți că, de exemplu luminii, cum o denumiți voi, îi trebuie mai mult timp să ajungă de la un punct de observație „a” la un punct de referință „b”, așa că aveți impresia că ele se depărtează, că universul perceput de voi este în expansiune... Vezi, dacă ești atent, ai scăpat de mine pentru această ședință...

„Nu, nu vreau”... și gândul lui Dan se sfârși într-un somn adânc...

*

* *

Parteneriat (episodul 10)

- ... pentru orice eventualitate. Și nu văd de ce?!? completă Kami după care se întoarce cu fața spre Iryu care tocmai apăruse în flux, atrăgându-le atenția și celorlalți asupra sosirii.

- Cred că avem de discutat legat de acțiunile radicalilor... Cel puțin pentru început...

- Asta și se petrecea pe aici, preciză Mercur spontan, atrăgând atenția că ar avea elemente de descris.

- Foarte bine! își dădu Iryu acceptul. Kami și Mercur sunt eroii acestui început de discuție. Voi sunteți cei care se ocupă cu dialogul cu structurile existente așa că vreau să am o descriere completă a acțiunilor voastre. Simt că lucrurile au evoluat, emise și îndreptă palma deschisă cu fața în sus spre Kami, cerându-i să înceapă.

- Radicalii au procedat rapid la distribuirea ofertelor îmbietoare pentru oricine poate fi atras de ideea de schimbare a modului de viață. Au speculat lipsa de informare a celor ce pot fi numiți moderați și au acționat din timp pregătind veștile despre marile descoperiri și aplicabilitatea acestora în paralel cu prezentarea unui set legislativ care îi avantajează clar.

- Practic au realizat o inundare a tuturor structurilor de informare cu „minunăția” descoperirii noilor tehnologii de transport și aplicațiile născute din asta, au lipit la toate acestea noul set legislativ și, nu în ultimul rând, au procedat la updatarea biom-urilor cu elemente de control, emise Mercur completând informarea lui Kami...

- Cât despre inserțiile și distribuțiile de tehnologie biom în punctele de presiune civile moderate am colaborat cu "cei de dincolo" prin intermediul

lui Nabu și Adria și s-a decis doar transferul de elemente de control, verificare și sintetizare, interveni Mercur. Tot ceea ce a fost "livrat" anterior a fost monopolizat de armată și nu s-a considerat necesar să se crească nivelul de acces tehnologic. Dar elementele de control pot determina modificările ilegale sau de asemenea fel...

- Presupun că acestea nu mai pot fi monopolizate de armată? emise Iryu.

- Momentan, puțin probabil. Infuzia tehnologică a fost transmisă deja aproape global, segmentat, atent distribuit, pentru a evita monopolul de orice formă. În nici o lună totul va fi accesibil și copiilor. Bineînțeles numai și numai din punct de vedere al capacităților de control asupra modificărilor, spuse Mercur ridicând din umeri. Nu trebuie să destabilizăm energetic în nici un fel structurile existente.

- Trebuie alimentat și sistemul perceptiv al societății, interveni Genius. La nivelul meu am inserat toate elementele benefice ale posibilității de monitorizare a oricăror modificări aduse la nivelul întregii structuri a biom-ului. Există deja multe puncte de difuzare a informațiilor privind avantajele controlului complet. Asta în strânsă relație cu toate elementele de control și bruieră deținute de radicali. Pot afirma că am anihilat aproape orice șansă prin simpla descriere a tuturor tehnicilor disponibile la acest moment, în special la nivelul editorilor tehnici. Totul rămâne acum la latitudinea lor și a voastră, Kami și Mercur.

- Nu par nici un fel de piedici, confirmă Logger.

- Să revenim la campaniile lor de informare! În perioada de acțiune a acestor „intervenții”, care este efectul de propagare? întrebă Iryu gânditor.

- Din punct de vedere perceptibil, efectul este global... Practic informațiile au ajuns la oricine a fost receptor în această perioadă și dezbaterile generale au fost demarate... Pe scurt există curenți de informație deja stabiliți care își vor spori masa constant, în torent. Din punct de vedere real, efectul nu depășește masa de reacție estimată de noi până acum. Radicalii au folosit strict contactul direct, uman, nefolosind mijloacele de comunicație și sunt astfel limitați de programul și acceptul de comunicare al indivizilor vizați...

- Și cu intervențiile voastre asupra indivizilor ce se constituie ca puncte de presiune, cum a rămas? interveni Iryu întrerupând expunerea lui Kami.

- Ponderea acestor indivizi este reprezentată de personalul militar care nu are posibilitate de reacție reală, ei...

- Conformându-se ierarhiei militare, îl întrerupse Iryu. Știm asta. Te rog să ne precizezi care sunt intervențiile voastre! Nu este încă vremea să analizăm acum rezultatele acestor acțiuni. Ele trebuie lăsate să apară.

- Am contactat și informat fiecare astfel de entitate în parte dar, doar militarii sunt conștienți de valul de „militarizare” care urmează, de imposibilitatea de a mai controla ulterior ceva. Moderații au reacții de „trezire”, dacă pot spune așa ceva, dar se bazează pe reacțiile legislative care pot controla, cred ei, tot ceea ce va urma. Și, oricum, numai armata poate face operațiunile de prospectare în baza legislației existente. „Eu ce pot să fac?” este răspunsul general primit la expunerile noastre.

- Și, voi, cum ați completat „vidul” lor de analiză?!?

- Evident că le-am realizat informarea asupra problemelor metodologice ridicate de toate acțiunile deja luate de radicali și le-am structurat ceea ce este necesar să se sublinieze și să se încerce să se manifeste ca reacție la nivelul recipientelor. Problemele vor fi strict legate de capacitatea de colaborare cu aceștia, de acceptul lor la sugestiile propriilor entități. Și, după cum era de așteptat, entitățile au o tendință accentuată de a participa la torentul informațional „de aventură și îmbogățire”... Da, cred că aceasta ar fi descrierea cea mai corectă a sumei de sentimente ce se nasc din percepțiile recipientelor. Cum era de așteptat ei nu pun valoare pe ceea ce au, pe ceea ce „este normal deja existenței lor”. Ei forțază noi și noi elemente de acumulare și evoluție crezând că astfel favorizează acel ceva mai bun care nici nu percep că îl au. Sau, pur și simplu reacționează în baza contradicțiilor sesizate de la nivelul entităților, completă Kami.

- Fără a uita de faptul că entitățile se conformează reacțiilor considerate de grupurile energetice din care fac ele parte... Ei, parcă, nu vor să vadă că totul va fi inclus într-un grup energetic mai mare care le va strivi posibilitatea de reacție, de adaptare... Forțându-i să aibă reacții conform noului grup, noului torent informațional, preciză Mercur.

- Și să nu uităm de acțiunile de sens opus radicalilor, cele inițiate prin intermediul mass media și organizațiile de informare și supraveghere civică, interveni Kami. Cu ajutorul lor am început deja să constituim atât curenții de opinie și suport la tehnologiile biom cât și curenții de opinie care solicită suportul legislativ rapid aplicabil, care "înmoaie" și dezasamblează "minunile" ofertelor militare și multe altele cum ar fi sublinierea dezavantajelor "privative" de libertate în cazul vieții militare...

- Logger, care sunt rezultatele ce le poți estima în mod concret, fără dubii? Întrebă Iryu.

- Pusă în acest mod, problema nu are ipoteze stabile, demne de luat în calcul la abordarea unei demonstrații pentru a solva concluzia inițială. Parametrii de constanță nu există iar evoluțiile se încadrează în intervale de oscilație mult prea mari. Am nevoie de evoluție pentru a putea apare elementele constante... Care să ducă la ceva abordabil, concret.

- Deci nu mai rămâne decât să vedem care ar fi ponderile între dorințele de „stingeri de datorii” și cele de „acceptare”, îl completă Iryu care solicită gestual de la Logger precizările ce le putea da.

- Da, aici apar unele constante. Dar, permanent, intervin recipientele care schimbă datele și le face inabordabile din punct de vedere statistic. Revin... Subliniez, de fapt, este nevoie de evoluție pentru a se contura punctele de presiune.

- Evoluție, evoluție, evoluție, emise nervos Iryu.

- Până la acest moment nu există reacții semnificative la ofertele de încorporare pentru misiunile de prospectare. Dar fluxurile informaționale vor atrage încetul cu încetul din ce în ce mai mulți indivizi, din ce în ce mai multe grupuri, interveni Thot pentru a fluidiza discuțiile.

- Inerția de prelucrare trebuie accentuată cât mai bine cu putință, emise Logger în completare. Trebuie să câștigăm ceva din timpul celor implicați pentru a putea avea șanse maxime de reușită în implementarea posibilelor reacții corecte, în condițiile acceptului lor, bineînțeles...

- Vorbim de atâta manipulare încât ai zice ca ne-am virusat și noi, nu altceva... Ce să mai zici?!? completă dezamăgit Genius.

- Nu ești departe de adevăr, interveni la fel de dezamăgit Iryu. Încurajându-i să aștepte rezultatele pentru a lua decizii de acceptare sau de negare a participării la torențele radicale reprezintă o armă cu două tăișuri. În acest mod le concentrăm atenția asupra acestor evoluții. Și, după cum am observat, militarii au reacții foarte bine structurate și controlate... Presiunile sociale se accentuează prin aporturile de resurse suplimentare alocate numai celor implicați și... Tot așa... Nu simt că lucrurile merg într-o direcție bună!

- Eu percep concret că lucrurile nu merg bine, reveni Genius.

- Continuă! emise Iryu sesizând că toți așteptau același lucru.

- Din câte pot estima, după o îndelungă analiză efectuată împreună cu Lopt și Thot, torențele energetice și-au demarat structurarea și au apărut fluxurile de distragere. Multe din nucleeele energetice formate la nivel de familie sau grupuri sociale au tendința de destabilizare. Acest lucru afectează enorm toate eforturile mele anterioare de structurare. După părerea noastră, rupturile ce se vor produce, fie și din punct de vedere al unui singur membru în cadrul unei familii, vor determina modificări semnificative de evoluție. Lopt poate confirma schimbările majore de evoluție, și Genius îl indică pe Lopt solicitând comentariile acestuia.

- Da, se confirmă toate acestea... Dar, evident, nimic nu este în afara elementelor de evoluție estimate. Totul apare mai mult ca fiind un fel de accelerator al derulării evenimentelor, intrarea în noile fluxuri informaționale a unuia sau mai multor indivizi din nucleeele familiale sau sociale existente nefiind altceva decât o confirmare, un răspuns ce apăsarea oricum în cazul altor oferte de aderare.

- Thot?!? solicită Iryu și părerea acestuia.

- Evoluție, preciză ferm. Să lăsăm lucrurile să meargă înainte pentru a putea avea și rezultatele intervențiilor entităților... Care au la cunoștință toate detaliile de implicare... Revin, răspunsurile recipientelor sunt cele care contează în acest torent informațional. Și, aici, mă refer în primul rând la entitățile cu potențial decizional în toate problemele care apar.

- Nabu și Adria, care este nivelul inserțiilor "celor de dincolo"? emise curios Iryu.

- A identificat mai mult de 400 de tangențe ale entităților de nivel superior, răspunse prompt Nabu. Și, după cum stabilisem, susținem pe cât posibil liniile secundare. Spun asta deoarece nu prea avem cum interveni deoarece entitățile de nivel superior care au intervenit colaborează direct cu recipientele fără a colabora cu entitățile ce le dețin.

- Știu asta deoarece este și cazul meu și al entității, completă încurcat Iryu. Dar există și alte particularități?

- Momentan nu există. Dar, după cum îi cunosc pe "cei de dincolo" nu vor comunica decât cu cine trebuie și când trebuie. Parteneriatul este realizat direct și numai cu entitățile, ceea ce ne exclude dreptul și posibilitățile de participare. Pe scurt, trebuie să ne vedem de treabă!

- Bine că am ajuns și aici, sfârși Iryu expunerea. Deci, lăsăm lucrurile să evolueze exercitând presiuni de conformare doar la nivelul entităților cu potențial decizional. Pentru următoarea întâlnire de grup vom aștepta să

vedem ceva reacții de stabilitate și posibilitate de estimare de la Thot. Nabu și Adria! emise puternic pentru ai face atenți pe cei vizați. Intensificați eforturile voastre de colaborare cu „cei de dincolo”! Ianus, fă bine și lasă confortul născut de această situație și participă alături de ei în tot ceea ce privește eforturile lor...

- Ce vină am eu că aproape nu mai este tranzit către zonele energetice superioare, emise Ianus îmbufnat. Și, oricum, am participat fără să vreau la așa ceva... Cei „de dincolo” sunt destul de mulțumiți de evoluțiile percepute de ei din direcția noastră.

- Dar nu ai spus nimic despre așa ceva, interveni Nabu iritat.

- Păi... N-am fost solicitat spre a face astfel de comunicări, se apără Ianus.

- A reacționat corect, interveni Iryu pentru a tempera reacțiile evidente ale tuturor celor prezenți. Atât timp cât ei au precizat clar, fără dubii, că vor interveni atunci când este necesar este clar că ei monitorizează permanent tot ceea ce se întâmplă în zona noastră energetică. Lipsa lor de reacție confirmă faptul că noi facem tot ceea ce trebuie... Și bine, pe deasupra. Dar, să revenim! Avem foarte multe intervenții individuale de făcut pentru timpul care ne-a mai rămas și este bine să terminăm această ședință globală. Utu și Freyr, vă rog să continuați implicarea crescută în generarea și pregătirea de noi entități energetice și containerele asociate lor. Este bine să fim pregătiți cu cât de multe rezerve este posibil.

- La mine totul este o constantă, reacționă ca ars Utu...

- Știm asta, emise Iryu iritat. Ideea era să participi alături de Freyr, să susții energetic eforturile lui datorită disponibilității ce apare la tine... Asemenea lui Ianus, completează Iryu... Și, Genius, pe tine pică acum toate eforturile de stabilizare a nucleelor familiale și sociale.

- Adică?!? emise Genius evident intrigat de mesajul lui Iryu.

- Tu ești cel care are cele mai mari șanse de stabilizare a fluxurilor energetice ca să apară constantele de care tot menționează Thot. Elementele de sincronizare energetică care favorizează existența acestor nuclee pot stabiliza cel mai repede toate evoluțiile. Ceva de genul „ori este albă ori este neagră”. Având constante, avem posibile reacții ulterioare de structurat.

- Oricum procedasem la așa ceva de la apariția destabilizării, se apără Genius.

- Da, dar acum, oricine are energia și timpul disponibil îți va susține eforturile, decretă Iryu. Mercur și Kami, n-am auzit nimic de intervențiile asupra elaborării noilor metodologii în privința transporturilor, acțiune care vizează atât militarii cât și civilii. Dezvoltarea trebuie făcută bipolar pentru a apare controlul asupra elementelor forțate de ierarhiile și modul de funcționare al militarilor la care se adaugă interesele radicalilor.

Și, ajunge pentru acum! Să ne concentrăm asupra problemelor celor care au solicitat pentru această ședință sprijin particular...

*

* *

Treburile (episodul 11)

- Mai avem unele lucruri de clarificat cu rezidențele primare ale lui Draconis Prima, înainte de a face pasul cel mai important pentru tine... îl percepu slab pe Iryu...

- O nouă lecție... Super! emite Dan fără a-și ascunde satisfacția. Despre ce? nu se putu abține să emită în completare.

- Modelarea lui Secundo în forma sa actuală, mai puțin suportul de completare reprezentat de viață a mai durat aproape un miliard și jumătate de ani de-ai voștri. Din acel moment entitățile energetice au început să se structureze, să își amintească majoritatea legilor de funcționare a grupurilor sociale pe noile grupuri existențiale ale lui Secundo... Prin grupuri existențiale mă refer la acumulările de materie inclusiv entitățile energetice asociate lor, pe fiecare nucleu în parte...

- Nucleu?!? Să înțeleg că este vorba despre mai multe grupuri diferite, separate una de cealaltă?!? îl întrerupse Dan.

- Se pare că Tertia a realizat o împărțire clară a elementelor lui Secundo după nivelul vibrațional... Din mai multe rațiuni... Prima, și cea mai importantă, ar fi eliminarea pierderilor pe seama entităților de vibrație maxim posibilă unei contradicții. Și, din câte se pare, acolo se realizează transferul complet de entropie de la Secundo către Tertia.

- Să înțeleg că principalele pierderi dintre entități, pe entropia aia care se pierde, sunt de la contradicțiile cu cea mai joasă vibrație? întrebă Dan.

- Este, evident, cea mai bună soluție... De altfel, de la un anumit nivel vibrațional în jos, entitățile au legi sociale de funcționare care utilizează contradicțiile majore pentru progres prin simplul lor consum energetic, prin pierdere entropică fără transfer la Tertia...

- Să înțeleg că acele entități care dăunează... Care încalcă semnificativ legile, reformulă Dan atent, sunt consumate... Anihilate?!?

- Raționament corect... Chiar dacă termenul "anihilare" este pe cât de brutal pe atât de neadevărat... Dar nu asta trebuie să îți transmit...

- Dar...

- Te rog, lasă-mă să îți transmit ceea ce am în pachet și, eventual, îți voi răspunde la întrebări... Ulterior! Și, dădu Iryu să înceapă fiind atent dacă are Dan ceva de comentat... Pentru următoarele două miliarde și jumătate de ani grupurile de entități s-au dezvoltat crescând constant energiile vibraționale... Cel puțin o mare parte din ele... S-a ajuns astfel la plecarea unui număr de entități încât s-a ajuns ca masa Secundo să fie un echilibru între entitățile de un anumit nivel vibrațional ce permitea evoluția spre creștere vibrațională și entitățile cu nivel vibrațional ce permitea doar o mare durată de timp pentru evoluție... Chiar și involuția vibrațională... Pe scurt, entitățile cu cele mai mari contradicții. Diminuarea, plecarea entităților s-a făcut aproape numai și numai către Tertia... Fără "anihilarea" care ți-a născut sentimentele negative percepute de mine.

- Tot ceea ce este legat de anihilare îmi repugnă. Societatea noastră a renunțat de mult la anihilarea individului și...

- Cunosc toate legile voastre, vreau nu vreau... Și îmi este cunoscută și prostia și credulitatea voastră care acceptă că nu mai există anihilare dar

poartă conflicte armate care anihilează sau altele asemenea... Revin, lasă-mă să termin!

- Șiii, șiii? încurajă Dan continuarea expunerii.

- Atunci s-a oprit transferul către Tertia. Cel mai probabil, se pare că au fost transferate toate entitățile care nu mai puteau fi asociate contradicțiilor, luându-se decizia ca cele rămase să facă tot ce le stă în putință pentru a crește vibrațional în grup... Toate odată.

- Deci, ori toate ori nimic, ceva de genul acesta?!? interveni Dan.

- Raționament corect! confirmă Iryu.

- Dar cum rămâne, totuși, cu anihilarea aceasta?!? spuse Dan pe cât de ferm pe atât de iscoditor.

- Revin, termenul de anihilare este mult prea brutal... Indiferent de „zonele energetice”, dacă le pot spune astfel, delimitate de Tertia, este evident că scăderea entropică pe seama pierderilor de entități energetice nu putea fi oprită. Ori, la fel de evident, această pierdere entropică nu putea fi susținută prin anularea entităților cu vibrație mare... Mai ales că există zone în care entitățile de contradicție sunt atotprezente, atotputernice. Și, cel puțin Tertia, a făcut această delimitare „de rezervă” prin gruparea entităților, atât cele de contradicție, după nivelul lor vibrațional.

- Să înțeleg că există entități „de contracție”, cum zici tu, și cu nivel maxim vibrațional?

- Evident... Chiar și la nivelul maxim, al șaptelea, există asemenea entități. Cred că în memoria voastră colectivă există amintiri despre asemenea entități... Hmm... Cum ar fi căderea lui Lucifer.

- Deci este adevărată povestea aceea?

- În nici un caz... Capacitatea voastră de interpretare redusă a asociat acestei amintiri imaginii perceptibile vouă. Imagini care au conturat o poveste total diferită față de realitate...

- Și care este adevărul?!?

- Văd că nu simt opoziție la întrebarea ta de partea energii pachetului. Așa că, vei avea acest răspuns dar abia după ce îmi termin prezentarea pentru această repriză. Pot continua? întrebă Iryu.

Dan ridică din umeri și întinse palma spre a sugera acceptul său.

- Unde am rămas? emise gânditor Iryu. Da! Pentru următorii aproximativ două miliarde de ani s-a procedat la structurarea completă a echilibrului „sociale”, să zicem, pe fiecare grup energetic din cele șapte și, bineînțeles, s-a pregătit suportul material pentru evoluția vieții. Mai întâi în zonele cu energie vibrațională mare și apoi...

- Dacă am reținut bine, este vorba despre perioada de timp cuprinsă între ultimii șase până la patru miliarde de ani.

- Corect, care este logica acestei întreruperi? sublinie destul de supărat Iryu.

- Păi, din câte s-a structurat științific, sistemul nostru solar este „creat”, făcând legătura cu cele prezentate de tine, abia acum patru miliarde și jumătate de ani. Ori, asta înseamnă că noi suntem creați spre sfârșitul perioadei de care aminteai. Adică suntem entități... Pardon, voi sunteți entități cu cea mai joasă energie vibrațională? întrebă Dan evident dezamăgit.

- Raționament eronat! concluzionă aproape instantaneu Iryu. După cum spuneam există o sumă de entități de nivele vibraționale diferite în fiecare

nucleu format. În cazul nostru, al sistemului Solar... Greșit! se corectă nervos. Am intrat fără să vreau în logica ta. În cazul întregii galaxii, deoarece un nucleu este reprezentat de întreaga galaxie. Aceasta este, de fapt, unitatea de uniune energetică de bază. Deci, în cazul nostru, al acestei galaxii, există entități energetice atribuibile tuturor celor șapte nivele energetice. Selecția este făcută după puterea contradicției revendicată de acestea. De aceea Terția are inserții care merg până la nivel de delimitare de sisteme stelare, chiar în cadrul unei galaxii. Nu mai trebuie să discutăm despre grupuri mai mari.

- Bine, bine, interveni Dan, nu pleca de la a-mi răspunde! Noi suntem creați abia la urmă. Cum îmi poți descrie asta? emise apăsător Dan.

- Structurile indispensabile suportului vieții au fost inițiate. Aici mă refer atât la inițierea pregătirii suportului pe ceea ce voi numiți Marte, Terra și Venus cât și elementele externe de stabilizare cum sunt toate cele prezente de la nivelul centurii de asteroizi spre Norul lui Oort, inclusiv. Tot atunci s-a procedat la stabilizarea giroscopică a planetei voastre, Terra, și comuniunea energetică dintre Gaia și entitatea asimilată, Teluria.

- Te referi aici la ciocnirea cu planeta din care a rezultat Terra și Luna?

- Raționament corect!

- Și care este vrăjeala cu Gaia și Teluria?

- Orice acumulare de materie prezintă o concentrare energetică inițială, o manifestare reală a părții de Secundo existentă în ea. Pe scurt are propria entitate. Pentru o anumită perioadă de timp, așa cum vedeți voi lucrurile, ea poate exista asemenea oricărei entități energetice... Până la punctul în care scăderea entropică este atât de semnificativă încât entitatea începe să se difuzeze în materia din jurul ei până la ceea ce denumiți voi, moarte. Și, astfel, ea devine o planetă moartă.

- Hai că am greșit iar, îl întrerupse plin de zeflema Dan. Nu este vorba despre vrăjeală.... Astea sunt basme de-a dreptul...

- În nici un caz... emise dezamăgit profund Iryu... Dar, de ce mă chinui cu tine? Eu trebuie doar să îți transmit informația. Așadar, Teluria, pentru a transfera maxim de energie rezidentă rămasă a ales calea contopirii, a pierderii identității, și a fost înglobată în Gaia, Terra cum îi ziceți voi. Din asta a rezultat un sistem material deosebit de stabil și giro-stabilizatorul reprezentat de astrul mort... Pe moarte ar fi mai corect, denumit de voi Luna.

- Dacă nu aș ști că dorm aș putea spune că mă va lua somnul, emise Dan...

- Așadar, în acea perioadă, printr-un dezechilibru de contradicție, un grup de entități a populat zona acestui sistem stelar accidental.

- Accidental?!? Există așa ceva la nivelul vostru, entităților?!? întrebă uimit Dan.

- Este cea mai bună explicație care o pot da. Se pare că acest lucru s-a întâmplat cu acceptul total al Tertia, independent de noi. Dar, doar ca element de start, de inițiere, credem noi.

- Care voi?

- O contradicție nu poate exista de una singură. Pentru ca cel rău să aibă o șansă să evolueze trebuie să existe cel bun. Contradicția presupune două elemente și o punte de interacțiune între ele. Elementele de contradicție au fost inserate de Tertia fără acceptul sau știința noastră numai în aceste zone, de cea mai joasă vibrație globală, dacă pot spune astfel. Noi, cei despre

care ai întrebat anterior, suntem sosiți după mult timp de evoluție al entităților primare, accidental sosite aici. Acum aproximativ jumătate de miliard de ani. Atunci am sesizat întregul dezechilibru existent.

- He, he, he... Și ce v-a luat atât de mult timp să vă dați seama de asta?

- Elementul timp a fost introdus pentru ca tu să ai un punct de reper. Pentru noi nu există timpul cu adevărat. La fel de cert ca și pentru tine. Există doar evoluție, creștere sau descreștere vibrațională, închidere sau creare de contradicție... Și altele asemenea, concluzionă Iryu dezarmat. Vreau să continui! emise ferm.

- Tot nu scapi de întrebări, sublinie Dan încurajându-l cu mâna să continue.

- La acel moment Terra era complet modificată pentru susținerea fără nici un fel de probleme a dezvoltării energetice pe orizontală. Încerc să găsec o descriere perceptibilă ție, emise încurcat Iryu sesizând că Dan vrea să întrebe ceva. Prin dezvoltare pe orizontală vreau să descriu explozia cantitativă a formelor de viață care permit stocaje de entități de vibrație joasă, de start aș putea spune. Urmează crearea unui ecosistem de autoconsum care atrage asimilarea resurselor materiale existente în ființele cu energia cea mai joasă și prelucrarea lor în ființe cu energie vibrațională mai ridicată, deci o creștere vibrațională. La fel este și în cazul resurselor materiale cu energie ridicată care vor fi reciclate... Ăăăă, resturile rămase din descompunerea lor, care, într-o primă fază de timp, optimă, transmit energie vibrațională ridicată ființelor care realizează consumul.

- Ahhh, scârbos!!! emise Dan. Vrei să spui că, dacă o cioară îmi mănâncă ochii ea își va ridica nivelul vibrațional? Va fi mai deșteaptă?!?

- Primitiv, primitiv, răspunse dezamăgit Iryu... Entitatea energetică ce există în trupul unui om pleacă în flux la momentul încetării funcționale a recipientului, al morții cum îi ziceți voi. Dar, recipientul reține o anumită cantitate de energie vibrațională a entității plecate, fără a mai lua în considerare că însăși materia are propria ei energie vibrațională, ea fiind parte a lui Secundo. Acea energie se va regăsi, va avea o influență cât de mică la nivelul la care ajunge. Ori, într-o ființă vie...

- Am înțeles, am înțeles, interveni Dan. Este similar transferurilor de organe în care primitorul preia energia donatorului și începe de are chiar modificări comportamentale similare cu are donatorul. Sau, invers, este vorba despre teoriile acelea care afirmă că noi ne impurificăm cu energie inferioară de la produsele animale care le consumăm... Deh, cine are resurse pentru asta... Nu-i așa?

- Destul de corect, pe fondul unor lipsuri semnificative de asimilare a informațiilor primite... De exemplu, ceea ce denumiți voi pământ are diferite calități vibraționale. Există grupuri care au energie vibrațională materială minimă, așa cum există și grupe de „pământuri” structurate care permit evoluția oricărei forme de viață de un anumit nivel vibrațional. Ca să nu mai amintesc de memoria apei care permite...

- Hai că am înțeles ce vrei să îmi transmiți, emise plin de lehamite Dan. Continuă! Spune odată povestea ta ca să vin eu cu întrebările! Multee!!! sublinie energic.

- Mulțumesc! emise cât putea de respectuos Iryu. Inițial, cam acum cinci sute de milioane de ani de-ai voștri a fost finalizată etapa de concentrare a

scăderii entropice și s-a sfârșit marele îngheț. A urmat structurarea vieții pe sistemul pe verticală cu toate incidentele necesare realizării acestui obiectiv...

- Incidente?!?...

- Era vorba că nu mă mai întrerupi! emise furios Iryu. Dar, să continuăm! Prin incidente definesc ceea ce voi numiți „marile extincții” dar și, din punctul nostru de vedere „marile inserențe”. În realitate ele sunt reacții de corectare și control a elementelor de scădere entropică sau a evoluțiilor vibraționale eronate care... Nu ți le voi prezenta oricât de mult te-ar afecta acest lucru. Am cu totul altă treabă cu tine! sublinie la fel de furios. Oricum, pentru această ședință am terminat... Ne revedem în scurt timp...

"Offf, începe o nouă zi!", gândi Dan trezindu-se.

Cât timp se pregăti de plecare, apoi tot drumul până la Coras Inc, se gândi la ceea ce parcurse din contractul dat de Corasdo. Nu reușea să concretizeze nimic, să prindă acel fir de care să se agațe în a se apuca de treabă. Avea nevoie de orice sprijin cu puțință. Așa că pașii îl îndreptară direct la Monique Touran, secretara lui Corasdo. "Ea trebuie să știe care au fost pașii ai lui Corasdo. Cel puțin cei din ultima vreme".

- Bună dimineața, salută Dan afișând un zâmbet cât mai plăcut cu puțință. "Oau, chiar este frumoasă femeia asta!" gândi consecutiv așteptării unui răspuns.

- Bine ați venit, domnule Dan! Cu ce vă pot fi de folos?

- Știi... Aș dori să știu care sunt ultimele lucruri care au fost în atenția domnului Corasdo. Știi... Contractul care mi l-a dat este atât de stufos că nici nu știu cu ce să încep! se scuză Dan fâstâcindu-se, roșind puternic.

- Cred că domnul Corasdo v-a dat toate drepturile de acces necesare. Puteți studia asta de la orice terminal de comunicații, spuse secretara afișând o expresie foarte caldă, deosebit de plăcută, care îl înfioră pe Dan cum nu mai simțise de mult, mult timp.

"Sfântă Putere, ce dulce este această ființă. Ce ochi negri, perfecți...", gândi Dan scufundându-se în percepția parfumului ei care îi inundă toate simțurile.

- Pot folosi terminalul din biroul domnului Corasdo? Așa îți pot fi mai aproape.

"Oops, asta se poate interpreta", gândi speriat Dan.

- Am vrut să spun că... Aăăă... Dacă am nevoie de ceva mă poți ajuta... Aăăă... Nu-i așa?!? continuă fâstâcindu-se și mai evident Dan, lucru care o făcu pe Monique să roșească dând o savoare deosebită zâmbetului afișat de ea.

- Vă stau oricând la dispoziție! confirmă Monique corectitudinea afirmației lui Dan. Puteți folosi biroul domnului Corasdo, completă ea indicându-i ușa în semn că poate intra.

Amețit, cu genunchii mai moi decât își amintea că au fost vreodată, Dan reuși să ajungă pe fotoliul biroului lui Corasdo.

"Ce tâmpenie, mă port ca un puști de 15 ani. Trebuie să mă apuc de treabă! Nu vreau să îl dezamăgesc pe Corasdo".

Activă terminalul de comunicare și solicită raportul de activități Coras Inc în directă corelație cu activitatea lui Corasdo. Ultima activitate finalizată era: "Implementare upgrade puncte de acces biom-uri". Activitățile de

continuitate... Multe... Multe... "Ar fi un punct de start. Da, am de unde începe... Biom-urile"...

Tehnologia biom-urilor are rădăcini încă din perioada Primului Ev. Totul a pornit de la dezvoltarea masivă a dispozitivelor, gadget-urilor de comunicație și, ceea ce este mai important, de la dezvoltarea metodologiilor și suporturilor acestora în tot ceea ce privește securitatea comunicațiilor, tranzacțiilor, etc. Pe atunci, Pământul era împărțit în tot felul de grupuri de interese numite state, sau orice alt punct de vedere similar mai mare sau mai mic și fiecare acest grup încerca să dețină o supremație comparativ cu celălalt grup. Se mergea până într-acolo încât exista proprietate intelectuală asupra a ceva, atât de structurat era totul pe câștigul și oportunitatea personală.

Toate acestea au avut însă un numitor comun, acela de globalizare, de a stăpâni cât mai mult și cât mai complet indiferent de legi, etică sau morală, fără preț pe valoarea supremă umană, viața și felul în care este trăită aceasta. Ori această tendință de globalizare a fost factorul de progres nesimțit de cei care îl promovau. Internetul, precursorul Structurii Globale de Comunicare din zilele noastre, sau SGC-ului cum îl numim în jargon, a determinat progresul lent dar sigur.

Strămoșul biom-ului a apărut prima și prima dată din rațiuni medicale, având aplicații la nivelul structurilor de sănătate de atunci. Bolnavii care aveau nevoie de monitorizare au început să beneficieze de gadget-uri care monitorizau constant anumiți parametri utili supravegherii avute în vedere. Ulterior, dezvoltarea tehnologică a atras înmulțirea parametrilor monitorizați și, pe fondul unei creșteri mărite de astfel de gadget-uri, a fost nevoie de dezvoltarea structurilor de comunicație pentru a face față fluxului masiv de date născut de acestea.

În scurt timp s-a ajuns la sesizarea oportunității de a utiliza cheile unice reprezentate de ADN-ul uman, unic fiecărui individ în parte, la elementele de securitate necesare operațiilor valorice, cum erau denumite pe atunci operații monetare, bancare, comerciale, etc. și, în scurt timp, și la operațiile juridice. Suportul metodologic dezvoltându-se mai greu, deseori intenționat mai greu, au apărut lacune de funcționalitate extrapolate în tot felul de hoții, înșelăciuni și altele asemenea care au atras eficiența introducerii unor dezvoltări tehnologice la nivelul gadget-urilor care au devenit un fel de element de identitate imposibil de falsificat. Unii istorici socot că, atunci au luat naștere biom-urile deoarece dispozitivele biometrice cuprindeau deja principalele elemente utilizate și azi.

Astfel, încă de atunci, dispozitivele biometrice cuprindeau monitorizarea completă a stării de funcționalitate a individului: se corelau structurile ADN cu scanarea completă a sistemului osos, somatic, endocrin, etc. unice individului, inclusiv cu starea de conștientă și discernământ prin scanarea funcționalității creierului la momentul oricărei operații se efectua, indiferent de felul acesteia.

Primul Ev fiind caracterizat de numeroase conflicte care mai de care mai odioase, mai nejustificate, s-a ajuns rapid la ideea de a utiliza dispozitivele biometrice și la monitorizarea operațiilor valorice sau juridice efectuate de indivizi ajungându-se rapid la eliminarea evaziunilor, a terorismului structurat și la multe, multe alte succese.

Atunci și-au dat seama „marii proprietari” ai valorilor lumii că au intrat pe un drum fără ieșire și au căutat să oprească expresia democratică a indivizilor, a sumei valorilor umane.

S-a ajuns rapid la Marele Război care a atras sfârșitul Primului Ev. Nu contează toate studiile istoricilor cu privire la cauza și finalitatea acestuia. Religios, nereligios, imperialist, globalizant... Odios este cel mai potrivit termen... A fost un moment în care, ca de obicei pentru Primul Ev, viața nu avea nici o valoare sau, cel mult, o valoare „de interes particular sau de grup”...

Și, cei care credeau că astfel vor stăpâni, vor putea elimina căile care le stăteau în cale prin violență și manifestarea propriilor interese, nu au făcut altceva decât să sprijine nașterea celui de-al Doilea Ev. Progresele tehnologice atrase de Marele Război, după tipicul de expansiune tehnologică al Primului Ev, au atras tot ceea ce stă la baza actualei societăți.

Ceea ce a rămas din vechile forme de societate s-a destrămat rapid sub cererile și aplicațiile tehnologice care au rămas în vigoare. Metodologiile au fost puse la punct, au fost dezvoltate toate sistemele democratice actuale, cele care mențin redactarea, respectarea și aplicarea legilor, a formei de plată unice, a prețurilor, a valorilor de retribuire... Bla, bla-bla, bla-bla...

„Și, sistemul creat a fost perfect până... Până ce?!? Uite aici! localiză Dan informațiile... Până la dezvoltarea sistemelor de transport prin „structura fazială”... Ce denumire cretină!!! Nu înțeleg nimic din asta. Să caut ce înseamnă „faziala” asta!”. Terminalul îi afișă rapid rezultatele interogării efectuate și nu putu să nu sesizeze mențiunea „Tehnologie în dezvoltare și testare. Date confidențiale! Distribuirea informațiilor considerate clasificate din cadrul acestui proiect, până la omologare și distribuire liberă, interzisă! Orice incident va apare în urma distribuirii neautorizate va atrage completa răspundere a dumneavoastră și a persoanelor implicate”.

Sistemul de transport fazial utilizează tehnica distorsiunilor temporale care au la bază modulele de „timp zero” (MTZ). Cu ajutorul MTZ-urilor se exploatează axele de distorsiune temporală care permit deplasarea aproape instantanee (maxim 32 de zile) dintr-un punct de plecare într-un punct reper în întreaga galaxie. Cercetările continuă în ceea ce privește deplasarea intergalaxii, inclusiv la nivelul întregului univers cunoscut, fapt care atrage considerațiile dumneavoastră doar în ceea ce privește deplasările doar în volumul Căii Lactee.

Note de dezvoltare: Inițial s-a procedat la instalarea unui punct de acces general în cel mai apropiat punct de contact cu axa de distorsiune temporală. În acest moment, pe baza suportului guvernamental, a fost atribuită armatei instalarea de puncte de acces în interiorul limitelor gravitaționale ale stelelor considerate semnificative (având în vedere numărul total al stelelor accesibile, din componența Căii Lactee, de 3×10^{11}) cu ajutorul unui sistem de sonde de implantare.

„Dar se numește fazială... De ce?” gândi Dan în timp ce parcurgea informațiile. „Da, aici!”...

Denumirea de „fazială” a fost adoptată deoarece se utilizează două sau mai multe faze pentru realizarea deplasării între punctele vizate pentru ruta aleasă. O fază de deplasare clasică cu tehnologiile existente (cunoscută sub

denumirea de „deplasare clasică”, de $\frac{1}{2}$ c) în care modulul de transport se deplasează până la cea mai apropiată axă de distorsiune spațială (ADS). De aici se realizează deplasarea prin exploatarea distorsiunilor spațiale din axa respectivă până ce se ajunge la limita gravitațională a unei stele unde se află axele de distorsiune temporală (ADT). De acolo intervine modalitatea de transport MTZ, instantanee, până la limita gravitațională a stelei vizate. Din acel loc se procedează la o nouă deplasare pe axă ADT și apoi deplasare clasică până în punctul vizat în interiorul zonei gravitaționale a respectivei stele. Astfel că, în funcție de limitele gravitaționale medii la nivelul Căii Lactee se ajunge la o durată maximă de transport de 32 de zile.

„Interesant dar de aici nu mă mai interesează. Se vorbește de prea mult timp de această tehnologii și aplicațiile sale în transport, de toate durerile de cap ce se vor naște din accesul nelimitat la resurse, de contactul atât de dorit de unii, atât de îngrozitor pentru alții cu alte civilizații „extraterestre”. He, he, he! Care este legătura cu biom-urile? Nu am timp de pierdut cu chestii asupra cărora nu a venit momentul să îmi aplec atenția!” concluzionează instantaneu Dan. Și începu să caute termenul biom pe parcursul documentațiilor... „Aici!” gândi triumfător după destul de mult timp de căutare. „Enervantă obligația asta de a prezenta detaliile astfel încât oricare ar fi nivelul cititorului acesta să înțeleagă despre ce este vorba. Numai sistemul general legislativ este vinovat de asta...”

Pentru menținerea uniformității sistemelor biom apare ca necesară asigurarea vitezei de comunicație necesare unui acces instantaneu la bazele de date generale. Structura actuală cuprinde sistemele TPK (Timp de Punct Kuiper, de 50 ua – unități astronomice/ distanța de la Terra la Soare) care asigură încadrarea în timpul maxim de operare admis de legislația în vigoare, de 7 ore și TPO (Timp de Punct Oort, de 50.000 ua) care asigură încadrarea în timpul maxim de operare admis de legislația în vigoare de 10 ore (via ADS) până la următorul TPK (via ADT).

Cerințe: La acest moment au apărut curențe în ceea ce privește sistemele de aprovizionare materială și se impune startul colonizării efective a întregii zone gravitaționale a soarelui și în viitorul apropiat a stelelor din imediata apropiere. Din punct de vedere tehnologic sistemele biom sunt complet operaționale în interiorul SGS (Spațiu Gravitațional Stelar) Solar. Este necesară dezvoltarea de tehnologie pentru a evita fragmentarea tehnologiei biom pe fiecare SGS în parte și eventuala încadrare în timpul maxim de 17 ore admis

Din studiile și experimentele efectuate cu stații pilot pe cele 8 structuri stelate vizate (în limita a 10 ani lumină etalon clasic: grupul Alpha Centauri (cu cele 3 stele componente Proxima, Alfa A și B), Barnard, Wolf, Lalande, grupul Sirius (Alfa Canis Majoris - cu Sirius A și B), grupul Luyten (cu Luyten A și B), Ross Sagittarii și Ross Andromedae) s-a ajuns la concluzia că sistemele de comunicare biom nu se pot încadra în TPK, TPO sau cumulat.

Stadiu de dezvoltare: Cercetările efectuate de Coras Inc au relevat posibilitatea de a crea, cu un anumit randament de structurare, ADT-uri de mici dimensiuni care pot crea canale de comunicare instantanee care să susțină aplicabilitatea tehnologiilor biom.

„Asta este ceea ce îmi trebuie!” se bucură Dan că dăduse de „firul” dorit de el. Offf, dar este atât de târziu”, conștientiză el privind ceasul monitorului de comunicații. Brusc deveni conștient de o oboseală evidentă, percepută prin toate simțurile. „Poate că ar fi bine să termin pentru ziua de azi! Bine că știu de unde să continui”.

Cu toate că luase această decizie mai pierdu o vreme studiind tot felul de scheme și descrieri ale ADT-ului de comunicații până ce se deschise ușa biroului și intră Monique.

- Domnule Dan, este foarte târziu! Mai aveți de lucru?!? întrebă pe un ton dojenitor, fără dubii.

- Îmi cer scuze! ateriză Dan din ceea ce făcea. Știu că este târziu dar... Este mult de treabă, completă defensiv.

- Nici măcar nu v-ați atins de gustările care vi le-am adus.

„Cum? Care... Offf, când s-a întâmplat asta?” gândi uimit Dan privind în jurul său până ce văzu un platou plin cu sandvișuri. Foamea îl făcu să ia unul dintre ele și să muște cu poftă, mestecând și înghițind aproape nemestecat... Și încă o mușcătură, încă una, până ce își dădu seama că Monique privea pe cât de uimită pe atât de mulțumită de comportamentul lui.

- Sandvișurile le puteți termina și mâine, interveni Monique. Acum puteți merge să mâncați ceva cald... Undeva.

- Unde??? reacționează Dan de parcă nu știa ce trebuie să facă, năuc, copleșit de dorința de a mânca tot ceea ce se afla în fața sa.

- Vă pot arăta eu unde, răspunse Monique timid, roșind vizibil.

- Mi-ar face plăcere, răspunse automat, încântat... Cu adevărat, completă ridicându-se în picioare, apropiindu-se și oferind brațul lui Monique.

Ea zâmbi încurcată lăsând privirea în jos dar îl prinse cu o atingere fină care născu fiori de plăcere ce zăpăciră simțurile lui Dan...

- Pe unde? sparse Dan mica perioadă de tăcere.

- Mai întâi trebuie să închid pe aici! spuse Monique punând cealaltă mână peste dosul palmei lui Dan, ca pentru a-și cere scuze că urmează să rupă legătura.

- Bine... Bine! confirmă Dan că a înțeles, întorcând palma, prinzând mâna lui Monique pentru ca apoi să se aplece și să i-o sărute galant. Voi aștepta pe hol!

Și ieși cu pași nesiguri, cu genunchii moi, dar cu o senzație de plutire resimțită în tot trupul, pe hol pentru a o aștepta să termine. Ajuns aici percepu inima care bătea atât de tare încât părea că vrea să sară prin gât.

În scurt timp sosi și Monique și ieșiră din clădire unde aștepta o cabină taxi, în care urcară. Acesta plecă având deja comandată destinația.

"Probabil că Monique a comandat destinația", gândi Dan încurcat de tăcerea așternută.

- Tot cu gândul la treburi? sparse tăcerea Monique.

- Este greu! se trezi Dan. Sunt atât de multe de făcut. Și, Corasdo nu mi-a indicat ceva anume, lăsându-mi libertatea de a alege. Greu, atât timp cât eu n-am mai avut tangență cu astfel de treburi, completă Dan gânditor.

- Dacă nu sunt indiscretă, asupra a ce ți-ai îndreptat atenția!

- Nu știu de ce, dar m-am oprit asupra biom-urilor, răspunse mai mult întrebând. Ce crezi?

- Domnul Corasdo a fost mereu deosebit de atent, concentrat chiar, pe tot ceea ce era legat de tehnologiile legate de biom-uri. Sublinia mereu că pierderea unor detalii în ceea ce le privește poate atrage haosul general. Și, sincer, mereu m-am mirat de ce pune mai presus de toate interesul general decât interesul Coras Inc... Dar, am ajuns, spuse Monique aplecându-se pentru a vizualiza mai bine priveliștea unui local aspectuos, bine plasat într-un peisaj natural superb întreținut, indicându-i lui Dan clădirea cu un gest superb, elegant al mâinii.

"Oare îmi pot permite să servesc masa aici?!?" se întrebă automat Dan, cuprins de o teamă ciudată, care nu o mai încercase până atunci. "Pfui, ce te faci Dane?"

- Este unul dintre localurile rețelei Coras Inc, îi spuse Monique sesizând pașii nesiguri ai lui Dan. Nu îți face griji în ceea ce privește plata! Orice angajat al firmei are liber de a utiliza localurile atașate nivelului lui de calificare și participare la activitățile firmei.

Trecură de șeful de sală care îi salută respectuos și îi însoți până la masa rezervată lor. În scurt timp apăru ospătarul. Dan era atât de amețit de senzațiile ce le trăia că nu fu în stare decât să ceară meniul zilei. Nici măcar nu sesiză ceea ce ceruse Monique. Sau, poate că nu știa despre ce este vorba. Totul părea prea copleșitor pentru el... "Niciodată nu am mai fost într-un astfel de local".

- Cum ai ajuns să lucrezi la noi? auzi ca prin vis vocea lui Monique.

- Păi, nu sunteți secretara lui Corasdo? răspunse vizibil încurcat, neînțelegând la ce se dorea un răspuns. Cum de am acceptat să lucrez la Coras sau... Cum a dat de mine Corasdo?!?

- Știi că sunteți "copilul lui de suflet". Deseori vorbește despre dumneavoastră.

- Da... Da?!? confirmă Dan, fără a înțelege nici el amalgamul de răspunsuri și percepții născute de întrebare. Dar tu?!? se pomeni Dan tutuind-o.

- Eu sunt fiica unui bun prieten al domnului Corasdo, Fran Touran.

- Fran?!? exclamă surprins Dan. Nu au fost camarazi de armată și colegi de academie? Și...

Dar apăru chelnerul care le așeză ceremonios ceea ce comandaseră pe masă și plecă urându-le "Poftă bună!". Pentru un timp se așternu tăcerea, fiecare savurând masa. Cel puțin Dan era evident încântat, neîncercând vreo clipă să ascundă plăcerea fiecărei guri din ceea ce mânca. Îți schimbau din când în când priviri și zâmbete până ce Dan redeschise discuția anterioară:

- Fran Touran?!? Sper să nu fie vorba despre cine știu eu!

- Nu aveai cum să îl cunoști, răspunse zâmbind Monique. Cel puțin cred că este imposibil acest lucru... Eu aveam doar două săptămâni de viață când el a murit. Și mama mi-a confirmat că el nici nu știa că exist...

- El este, o întrerupse Dan! A murit într-o misiune militară pe Ganimede, nu-i așa? întrebă precaut, nedorind să deschisă un subiect sensibil dar și fiind dominat de dorința de a-și confirma intuiția.

- Mi-ai studiat deja fișa? întrebă surâzând Monique.

- Nu, nu! se apără Dan. Cu doar două zile înainte de... Ce a pățit tatăl tău, preciză scurt, încercând în continuare să evite subiectul.

- Ești fiul lui Aurel, nu-i așa? Numele tău de familie este Mircea...

- Tu nu ai acces la fișele de personal? Întrebă vizibil mirat Dan. Sau, Corasdo nu a pomenit vreodată numele meu de familie?

- Nu, în nici un caz. Sunt sigură că așa fi reținut numele. Ți-am spus, vorbește mereu despre tine, dar întotdeauna când o face vorbește de "bunul meu Dan", "bătrânul meu prieten" sau, pur și simplu "Dan". Nici măcar când este vorba despre mama ta nu folosește numele de familie. Pur și simplu ea este doamna Anda. Oricum domnul Corasdo este foarte atent și discret în ceea ce privește relațiile de prietenie sau a persoanelor confidente lui. Se ocupă personal de tot ceea ce este legat de ele fără a apela la serviciile mele. Eu mă ocup strict de treburile de serviciu.

- Acum se poate spune că am făcut cunoștință, nu-i așa? Mircea este numele meu de familie... Inclusiv cel al mamei... Încântat de cunoștință, doamnă Monique Touran! și întinse palma solicitând o strângere de mână.

- Domnișoară, preciză Monique, strângându-i mâna.

- Și, uite-așa am descifrat secretul adunării noastre la un loc de către Corasdo, continuă Dan zâmbind. Dar, sunt curios, de când ești în grija domnului Corasdo?

- Cred că dintotdeauna. Mama mi-a povestit că domnul Corasdo făcuse un legământ cu camarazii săi, acela de a avea grijă de familiile celorlalți dacă se întâmplă ceva vreunui dintre ei.

- Așa s-a întâmplat și în cazul nostru, completă Dan. De când mă știu am fost în grija lui, atât cât a fost posibil.

- Nu a fost la fel, preciză scurt, acid, Monique. Scuze, îmi pare rău! completă adoptând un surâs obosit.

- Nu este nici o problemă! Dar nu înțeleg de ce ai reacționat așa.

- La noi domnul Corasdo venea în cel mai fericit caz odată la două, trei luni. Cu toate că am înțeles că ne trimitea valorile necesare unei vieți liniștite și îndeustulate, că mi-a finanțat toate studiile și, imediat după acestea m-a angajat la Coras Inc.

- Tot nu înțeleg, preciză adoptând o mimică atentă, surprinsă.

- Cu doamna Anda se întâlnește aproape zilnic, fără deosebire. Am presupus că așa a făcut dintotdeauna după nefericitul incident în care au pierit tații noștri, spuse sesizând schimbarea de mimică a lui Dan spre surpriză totală...

- Adică?!? solicită Dan continuarea expunerii începând să coreleze informațiile despre relația îndelungată a mamei sale cu Corasdo.

- Pentru liniștea mea așa vrea să știu ce știi tu despre treburile domnului Corasdo.

- Păi, știu doar că este de foarte mult timp prieten cu mama. Cu mult timp înainte de a se căsători cu tata. Apoi, că a avut grijă de noi... Zilnic, aproape, după cum spuneai. Cine se aseamănă se adună, spune un vechi proverb. Și mama este la fel de discretă ca domnul Corasdo.

- Am rugăminte să mă oprești atunci când simți că sensul celor prezentate de mine începe să te deranjeze. Bine?!?

- Bine, confirmă Dan.

- Sigur nu știi mai multe decât cele care mi le-ai spus?

- Da, da, sigur. Și te voi opri dacă simt că nu mai vreau să știu și alte detalii, completă Dan asigurându-se că Monique va începe.

- Totul pleacă de la o discuție avută cu domnul Corasdo cu puțin timp înainte de angajarea ta. Era târziu și... Era târziu și atât. Domnul Corasdo era deosebit de nervos din cauza problemelor legate de semnarea contractului cu armata și... M-a chemat la dânsul în birou urmând să îmi expună tot ceea ce îți voi spune acum.

- Te rog să începi odată! Nu mă mai fierbe atât! o încurajă cât putea de calm Dan.

- Undeva prin tinerețea dânsului s-a îndrăgostit de una din cele mai minunate ființe care i-au fost date de Sfânta Putere să fie întâlnite de el. Totul a fost minunat, dragostea a fost împărtășită, dar drumurile vieții aveau alte planuri decât cele născute din iubirea lor. Când s-au cunoscut, Corasdo era elev la Școala Superioară a Armatei, destinul său fiind trasat spre Academia Militară. Dar, după cum știe orișicine, după terminarea Școlii Superioare, urmează perioada de atestare de 3 ani de zile cu un regim similar celui militarizat. La începutul acestei perioade a devenit prieten cu tatăl tău, domnul Mircea Aurel. Greutățile și vicisitudinile vieții militare i-au apropiat foarte mult până când, într-una din misiuni, a intervenit destinul. Domnul Corasdo mi-a pomenit numele pietrei unde s-au desfășurat evenimentele dar, ce este de reținut este că a fost luat prizonier pentru mai mult de un an. Nimeni nu a știut nimic de destinul lui Corasdo, fiind declarat dispărut în misiune. Doamna Anda a fost devastată de aceste vești și...

- Cum?!? Ce vrei să spui?!? interveni Dan siderat.

- Ce ai auzit. Marea dragoste a domnului Corasdo a fost chiar mama ta. Te rog, este bine să ascuți până la capăt! îi ceru Monique prinzându-i ambii pumni cu mâinile.

- Promit că nu mai intervin! răspunse Dan pierdut.

- Ce s-a întâmplat în această perioadă domnul Corasdo nu știe. Nu a cerut niciodată detalii despre ceea ce s-a întâmplat cât el a fost declarat mort sau pierdut în misiune. Cert este doar că doamna Anda a avut o schimbare totală de comportament și când Corasdo a fost eliberat și s-a întors la ea... Hmm, nu știu cum să îți spun asta pentru a nu fi prea direct...

- Era căsătorită cu tata, completă sec Dan. Nu este greu să faci un calcul și să îți dai seama că în acea perioadă a devenit doamna Mircea.

- Domnul Corasdo a trecut cu greu peste aceste lucruri dar... A trecut. Domnul Mircea l-a asigurat că a procedat la gestul căsătoriei pentru a o ajuta să treacă din punct de vedere social peste depresiile multiple, peste comportamentele relativ antisociale datorate ieșirilor de furie antisistem care au atras situația penibilă trăită de ea... Și multe, multe altele. Oricum, de reținut este doar faptul că doamna Anda trecea printr-o perioadă foarte grea.

- Păi, nu înțeleg... Dacă tata a făcut asta de ce a avut domnul Corasdo comportamentul ulterior, de a mă îngriji până acum. Sunt sigur că nu sunt fiul său.

- Cred că este prea complicat pentru mine să îți pot răspunde la așa ceva. Ar fi mai bine dacă mă lași să îți transmit până la capăt mesajul domnului Corasdo.

- Cum?!? Tu acum îmi transmiți un mesaj.

- Nu! Acum eu iau masa împreună cu tine... Și îmi face plăcere acest lucru, spuse Monique roșind.

"Din furie sau din pudicitate?!?" gândi instantaneu Dan.

- Domnul Corasdo m-a rugat ca în timpul cât lipsește dânsul să îți povestesc ceea ce el mi-a spus în seara despre care am amintit, continuă Monique. Nu se simte prea confortabil să inițieze el informarea ta. Mai ales că asta ajută ca tu să ai doar lucruri de clarificat, care nu le-ai înțeles, în discuțiile sale cu el.

- Cred, totuși, că ar fi fost mai bine dacă făcea el asta... Dacă...

- S-a gândit și la asta dar a luat în calcul sursele tale genetice, Anda și Mircea. Ele sunt persoane puternic sentimentale și tu nu ai o linie diferită de a lor. În acest sens s-a consultat de foarte multe ori cu mulți psihologi, sociologi și experți comportamentali. Este drept că a făcut asta în special pentru doamna Anda, dar tu nu ai fost pierdut niciodată din vedere. Cel puțin această discuție este un rezultat al sfaturilor tuturor specialiștilor.

- Interesant... Bine, sunt de acord ca tu să continui ceea ce ți s-a spus să faci!

- Nu fac asta pentru că mi s-a spus! se apără Monique relativ supărată.

- Scuză-mă, nu am vrut să te supăr! Pune-te în locul meu! Sunt destul de confuz și veștile par... Offf, te rog, continuă!

- Bine! La scurt timp după "învierea" domnului Corasdo, împreună cu domnul Mircea au decis să o sprijine pe doamna Anda cu tot ceea ce era posibil. Așa că lucrurile au continuat așa cum erau. Domnul Mircea a rămas soțul doamnei Anda ca și până atunci, simbolic...

- Simbolic?!?

- Ți-am spus că a fost o căsătorie de conveniență! Domnul Mircea nu a depășit nici o secundă linia trasată de dragostea dintre domnul Corasdo și doamna Anda. S-a căsătorit cu dânsa doar pentru a o proteja.

- Păi, atunci de ce nu au divorțat la întoarcerea lui Corasdo?

- Drumul ambilor era "trasat" spre academia militară. Sacrificiile de până atunci, legat de viața militară și de ceea ce trăiseră până atunci nu ar mai fi avut rost. Și atrăgea și depunțare la înscrierea la academie. Dar, mai presus de toate a fost interesul doamnei Anda. Și asta nu din punct de vedere material, deoarece puterea financiară a familiei domnului Corasdo elimina această problemă fără nici un fel de probleme.

- Atunci?!?

- Activitățile antisociale ale dânsului puteau fi compensate doar de "dosarele" imaculate și "eroice" ale soțului ei.

- Corasdo sau Mircea?!? întrebă ironic Dan.

- De ce să le invadăm intimitatea?!? contră Monique ironia clar masculină a lui Dan.

- Și ce mari activități avea mama de dus la bun sfârșit?

- Chiar nu știi, punctă Monique. Dar să revenim! spuse Monique ducând degetul arătător spre buze, cerând astfel tăcerea lui Dan. Ceea ce

era a continuat. Și mă refer aici la căsătoria de conveniență a domnului Mircea cu doamna Ada, la dragostea dintre domnul Corasdo și doamna Ada, la prietenia adevărată și fără dubii a domnului Corasdo cu domnul Mircea, la drumul lor prin academia militară...

- Hai lasă-mă! Toate sunt roz și roz sunt toți, o întrerupse ironic Dan.

- Sunt lucruri care s-au petrecut. Mai cert de atât ce poate fi? ripostă mirată. Ce mi-a spus domnul Corasdo este doar că, pe perioada academiei, prietenia lor, a celor trei despre care vorbim, a evoluat perfect, starea de stabilitate emoțională și mentală a doamnei Anda s-a îmbunătățit semnificativ... Atât mi-a transmis domnul Corasdo despre acea perioadă. Și a venit momentul în care reacțiile doamnei Anda au fost iar greu de ținut în frâu.

- Ca mamă a mea îți pot spune că este destul de schimbătoare dar, linia ei comportamentală generală este pe cât de rece pe atât de plină de bun simț. N-ar deranja pe nimeni niciodată, indiferent de prețul plătit.

- Precizarea ta nu își are rostul. Acum nu facem discuții despre persoane. Acum nu fac altceva decât îți transmit cuvintele domnului Corasdo... "Cu inimă de femeie", după cum a precizat el. Deci, acel moment greu pentru doamna Anda a fost reprezentat de finalul academiei. După cum bine știi, după absolvire vine perioada de stagiatură de trei ani.

- Similară celei după Școala Superioară, nu-i așa?

- Da! Doamna Anda a conștientizat că apare riscul unei noi destabilizări, riscul apariției de noi probleme cum a fost cea a dispariției domnului Corasdo. Dar, de date aceasta, domnul Corasdo a avut grijă prin relații sau altele asemenea să fie ținute cât mai departe de zone de conflict reale. În plus, toți trei, stabiliseră că, la finele perioadei de stagi, domnul Mircea va divorța și le va libertatea căsătoriei domnului Corasdo cu doamna Anda. Și... Toate au fost perfecte până la momentul misiunii de pe Ganimede. Acum apari tu...

- Așa, deodată?!? ironiză Dan.

- Acest "deodată" cum spui tu a fost susținut de ani de sacrificiu de partea unui om de valoare, de onoare, de cuvânt... Domnul Mircea, despre el vorbesc... De fapt așa a vorbit despre el domnul Corasdo. Și nu numai când mi-a transmis mesajul către tine. De fiecare dată când își amintește de dânsul. Așadar, apăsă Monique cuvântul semnalizând pierderea răbdării... Doamna Anda a început să aibă presimțiri puternice, clare, în direcția domnului Mircea. Cel puțin în permisia de înainte de misiunea de pe Ganimede a devenit efectiv isterică. Nimeni nu mai putea discuta cu ea, nimeni nu o mai putea opri din plâns, nimeni nu o putea convinge că este vorba despre sentimente și nu de realitate. Ea o ținea una și bună, ca domnul Aurel să nu se conformeze ordinelor și să evite plecarea în acea misiune.

- Ciudat!!! nu se putu abține Dan să concluzioneze.

- Ciudat este faptul că doamna Anda a precizat că atât domnul Mircea cât și domnul Touran sunt în pericol. Dar nimeni nu a dat atenție la ceea ce spunea în afară de Irma, mama mea. Din câte se pare au existat multe discuții în cele două săptămâni înaintea fatidicei misiuni. Mama mea mi-a spus doar că, atunci a decis că vrea un copil care să "garanteze" viitorul

căsnicieii ei cu tata... Din punct de vedere al posibilei lui dispariții, completă Monique ciudat de afectată de cele spuse anterior.

- Și mama a decis să facă același lucru cu tata, nu-i așa?

- Aici este ceva mai complicat... Nimeni nu știe exact ce s-a întâmplat cu doamna Anda. Se știe doar că domnul Corasdo era plecat cu afacerile familiei sale... Sau cu ce avea el de făcut atunci și... Și s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat între doamna Anda și domnul Aurel.

- Brrr, uite, mi s-a făcut pielea ca de găină! spuse Dan arătându-și antebrațul ca dovadă. Așa, deodată?!? nu se putu abține să întrebe.

- Domnul Corasdo nu a cerut niciodată lămuriri asupra a ceea ce s-a întâmplat. Mi-a povestit doar că, după toate acestea, mult timp, doamna Anda repeta într-una: "Destinul trebuia împlinit! Dan este oricum al tău". Mama mea, Irma, mi-a repetat deseori ceva similar: "Destinul a fost împlinit! Și tu ești a noastră."

- Mă simt ca la un fel de ședință cu...

Și Dan fu cât pe ce să pomenească numele lui Iryu dar se opri în ultima clipă, uimit, și continuă:

- ... de spiritism...

- Nu văd legătura dar... Fie cum spui! ripostă Monique ridicând o sprânceană. În fond, doamna Anda ți-o fi transmis ceva gene de-ale dânzei...

- Și, să revenim! Tatăl meu și tatăl tău s-au dus. Ce a urmat? Ar fi bine să terminăm mai repede pentru că este destul de târziu, spuse Dan sesizând că terminaseră masa și apăsând butonul care informa chelnerul, sau pe cine informa, că ei urmează să plece.

- Te-am supărat cu ceva... Adică, vrei să mă opresc din informarea făcută? spuse Monique privindu-l ciudat de cald.

- Nu draga mea... Monique, completă Dan plăcut înfiorat de scăparea sa... Chiar este târziu. Și avem în față o viață întreagă să îmi transmiți mesajul lui Corasdo, continuă Dan în timp ce se ridică de pe scaunul său și se apropie de Monique luându-i mâna ceremonios și sărutându-i-o cald, apăsător.

Apoi se duse în spatele scaunului pe care stătea Monique împingând blând chelnerul care apăruse de nicăieri și o ajută să se ridice și să plece de la masă, trăgând scaunul din apropierea ei. Zâmbi scurt spre chelner și dădu să confirme la biom efectuarea plății pentru întreaga consumație dar chelnerul îi făcu semn cu ambele mâini că nu este necesar. Îl salută printr-o scurtă înclinare a capului și plecă repede spre Monique oferindu-i brațul.

Ajunseră în cabina taxi fără să mai schimbe nici un cuvânt între ei. Drumul până la locuința lui Monique fu atât de scurt încât doar ce apucară să schimbe câteva priviri, gânditori, urmărindu-se unul pe celălalt.

- Pe mâine! fu salutul care îl schimbară la despărțire.

Drumul spre locuința sa fu la fel de scurt... Sau așa păru... Acum înțelegea și închidea Dan multe din semnele de întrebare care le avuse de-a lungul timpului. Și nici măcar nu reușea să se localizeze la ceva anume, la un sentiment palpabil, la o logică coerentă. Totul era în el un amestec între mângâierea vocii lui Monique, mirosul ei, cele aflate despre mama, tata și Corasdo, chiar și cele aflate despre Monique și familia ei...

Ajuns acasă se aruncă în pat fără ca măcar să se mai schimbe... Și, în scurt timp adormi privind cu ajutorul ochilor minții în ochii lui... Monique...

- Greu la deal cu boii mici, emise Iryu pe un ton la fel de supărat ca atunci când finalizaseră ședința anterioară. Nu înțeleg de ce nu aștepți finalizarea expunerilor mele. Și ai reușit să mă chinui și pe mine toată această perioadă...

- Cum să te chinui, nu înțeleg?

- În stare de conștiență există o legătură permanentă între noi... Cel puțin ca și în această stare, în care dialogăm, sublinie emițând informațiile atent, lent. Sunt liber cu adevărat de legăturile cu tine doar în starea ta de somn profund...

- Și atunci, ce faci?

- Evident că fac alte lucruri care, cel puțin pentru acum, nu te privesc. Dar, răbdare, vei afla dacă este cazul. Dar, să revenim... Tu, ca recipient, ești într-o stare avansată de oboseală și nu cred că vom avea mult timp la dispoziție pentru această ședință... Rămăsesem la dezvoltarea pe verticală a structurilor asimilabile vieții care, din punctul nostru de vedere sunt elemente de creștere vibrațională...

- Incidente și inserențe... Da, da, da, completă Dan asemenea personajelor din desene animate.

- Offf, fie, ripostă învins Iryu... Poate că vei primi câteva detalii despre asta dar, după cum ți-am spus, vine și vremea când... Dar să revenim! După marele îngheț a venit momentul în care Gaia a fost alimentată cu o mare cantitate de energie vibrațională ridicată, de la una din stelele învecinate. Nu avem prea multe elemente rezidente din care să îți prezint detalii dar energiile ei au stimulat dezvoltarea pe verticală la toate formele de viață rămase după evenimentele prezentate. Voi denumiți această perioadă ca fiind „explozia cambriană”... Din punctul meu de vedere a fost, de fapt, o pregătire a viitoarelor evoluții, mai ales că au fost unele probleme cu ceea ce ar reprezenta pentru voi controlul acestor evoluții, fiind necesare mai multe reluări ale proceselor de alimentare. Cert este că la finalul acestei perioade au fost eliminate mai mult de 60 procente din formele de viață de start.

- Sadic mod de a controla lucrurile, emise Dan.

- Voi nu renunțați la mașinile care sunt depășite moral, după cum vă exprimați atât de justificativ?!? dojeni Iryu. De exemplu, imediat după această perioadă, după denumirea dată de voi, în devonianul târziu, a fost nevoie de o înjumătățire a formelor ce se dezvoltaseră ca efect secundar al aporturilor energetice externe ce delimitaseră o dezvoltare nestructurată a formelor ce se existau atât la nivel acvatic cât și terestru... Marea majoritate a eforturilor noastre a fost să corectăm dezvoltarea amfibienilor care veneau să completeze invazia terestră vegetală... Din punctul nostru de vedere aceasta fiind o extensie a dezvoltării combinate orizontală-verticală... Ce a continuat în forță până acum 250 milioane de ani... În permian, cum denumiți voi această perioadă de timp.

- Să înțeleg că de aici începe dezvoltarea pe verticală, după cum spunei?!? Cum de nu ați mai înjumătățit formele de viață?

- Nu am dat de înțeles așa ceva. De fapt acum are loc eliminarea tuturor formelor de viață neconforme. A fost, practic, cea mai mare selecție realizată vreodată... Știi că voi o denumiți „Marea moarte” sau „Mama tuturor extincțiilor”?!?

- Cât sadism! nu se putu abține Dan.

- Voi când ați trecut la „Era carbonului” sau mai departe, ce ați făcut cu toate tehnologiile învechite. Sau, secundar, dar mult mai important, ce ați făcut cu toate destinele umane legate de vechile tehnologii? Câtă ruină, moarte, disperare sau alte energii vibraționale joase au fost dezlănțuite atunci? Câtă moarte s-a născut din asta? Acum ascultă! porunci de-a dreptul Iryu. Atunci au fost corectate peste 80 procente din formele de evoluție existente, peste 95 procente din formele marine și peste 80 procente din formele terestre... Deoarece nu erau conforme obiectivului de dezvoltare pe verticală, completă Iryu sesizând stupoarea lui Dan.

- Păi...

- Nici un păi! Viața are resurse de neimaginat pentru tine. Uیți că orice este viu are propria energie, propria entitate energetică? Ele au intervenit pentru a continua procesul de creștere vibrațională, pentru a face viața să existe. Și, oricum, totul ajunge până și până la urmă la Gaia, cea care depozitează orice este legat de existență, care prin reamintirea experiențelor anterioare continuă misiunea de reîntregire a lui Draconis... Chiar dacă tu vezi acest proces de trecere de la Secundo la Tertia. Și, oricum, a urmat perioada denumită de voi triasic-jurassic, când a mai fost înjumătățită odată diversitatea vieții...

- Scopul fiind, bineînțeles, corectarea evoluției vibraționale... Sau verticală?!? interveni sarcastic Dan.

- Nu! Aici este vorba despre o intervenție a contradicțiilor.

- Cum?!?

- În selecția realizată au apărut numeroase contradicții. Gândește-te la reacțiile tale de respingere a ideii de selecție... Brutală, sadică, după cum emiteai... Entitățile rezidente acestor procese au avut un fel de reacție de delimitare. De contradicție... Asemenea ție... Și au decis că ele au calea cea mai bună de a continua procesul de evoluție pe verticală. În limbajul vostru a apărut așa numita grupare a reptilienilor...

- Îmi amintesc. Da, da! După această extincție terapsidele au pierdut terenul în fața archosaurilor. Corect?

- Aceasta este denumirea dată de voi. Pentru noi sunt recipiente care...

- Cât de înjositor o spui, îl întrerupse Dan neplăcut înfiorat.

- Aceasta este percepția ta. Pentru noi, entitățile, recipientele sunt ceva sacru. Sunt acel ceva asupra căruia ne dedicăm toată puterea și îi dăruim toată cunoașterea ce ne stă la dispoziție. Pierderea recipientelor este de fapt o transformare, o trecere spre ceva superior, spre clădirea unui nou recipient mai bun și folositor. Deci, și prin moarte, cum spuneți voi, ele transmit mai departe toată munca noastră anterioară... Mă rog, cea mai mare parte din ea. Dar, a câta oară spun asta? Să revenim! Entitățile energetice denumite generic reptiliene au decis să ia conducerea asupra dezvoltării pe verticală.

- Și unde-i contradicția? spuse Dan curios.

- Ei clamează o descendență reprezentativă din Draconis... Prima... Ei neagă actuala apartenență la Secundo și se consideră, ceea ce sunt, de fapt, părțile componente ale lui Prima. Dar, nu recunosc contradicția, faptul că tot și toate sunt așa ceva, entități Prima. Mai rău, contradicția este amplificată datorită unui comportament de segregare... Pardon, cred că mai corect este xenofob. Și, astfel, se consideră superiori entităților declarate de ei

neconforme, fără a ține cont de nivelul vibrațional, considerat de ei ca fiind maxim.

- Interesant... Se cred un fel de elită. Am înțeles bine?

- Destul de aproape. Dacă vrei să afli în această ședință câteva elemente de bază care să închidă subiectul dezbătut de noi este vremea să încetezi orice comentariu. Să nu mă mai întrerupi. Starea ta de oboseală este mult prea pronunțată ca să mai țin deschisă ședința aceasta.

- Ok, ok!

- Și, acum 65 milioane de ani, Tertia a fost nevoită să intervină. Nivelurile vibraționale scăzuseră atât de mult încât a fost nevoie să se procedeze la eliminarea majorității formelor de viață reptiliene. Dezechilibrul produs a fost major și, atunci, Gaia a fost puternic dezechilibrată, începând o nouă perioadă de alternanțe climatice cu fond general de scădere entropică dar... Noile recipiente au o structură ce permite evoluția vibrațională accelerată și, ca de obicei, în ciuda tuturor protestelor, interpretărilor, etc., contradicțiile au fost aduse pe drumul evolutiv corect.

- Și mamiferele au luat în stăpânire Gaia, completă Dan.

- Nu, în nici un caz. Gaia este o sumă a energiei „primilor” care au evoluat în diverse forme. Doar reptilienii și... Offf... Acum nici 10 milioane de ani a fost o nouă invazie, cum ați denumi-o voi. Printr-un accident, dacă pot spune așa, au ajuns aici un grup de dizidenți... De rebeli... Ce au mărit contradicțiile existente.

- Dizidenți, rebeli?!? Deja totul începe să semene cu societatea noastră... Văd că aveți de toate...

- Pentru că toate sunt totul... Sunt Prima... Noi nu suntem decât manifestări ale lui Prima... Rememorări ale acumulărilor sale care trebuie să elimine contradicțiile... Să refacă stadiul inițial... Offf... S-a terminat ședința asta...

*

* *

Va urma...